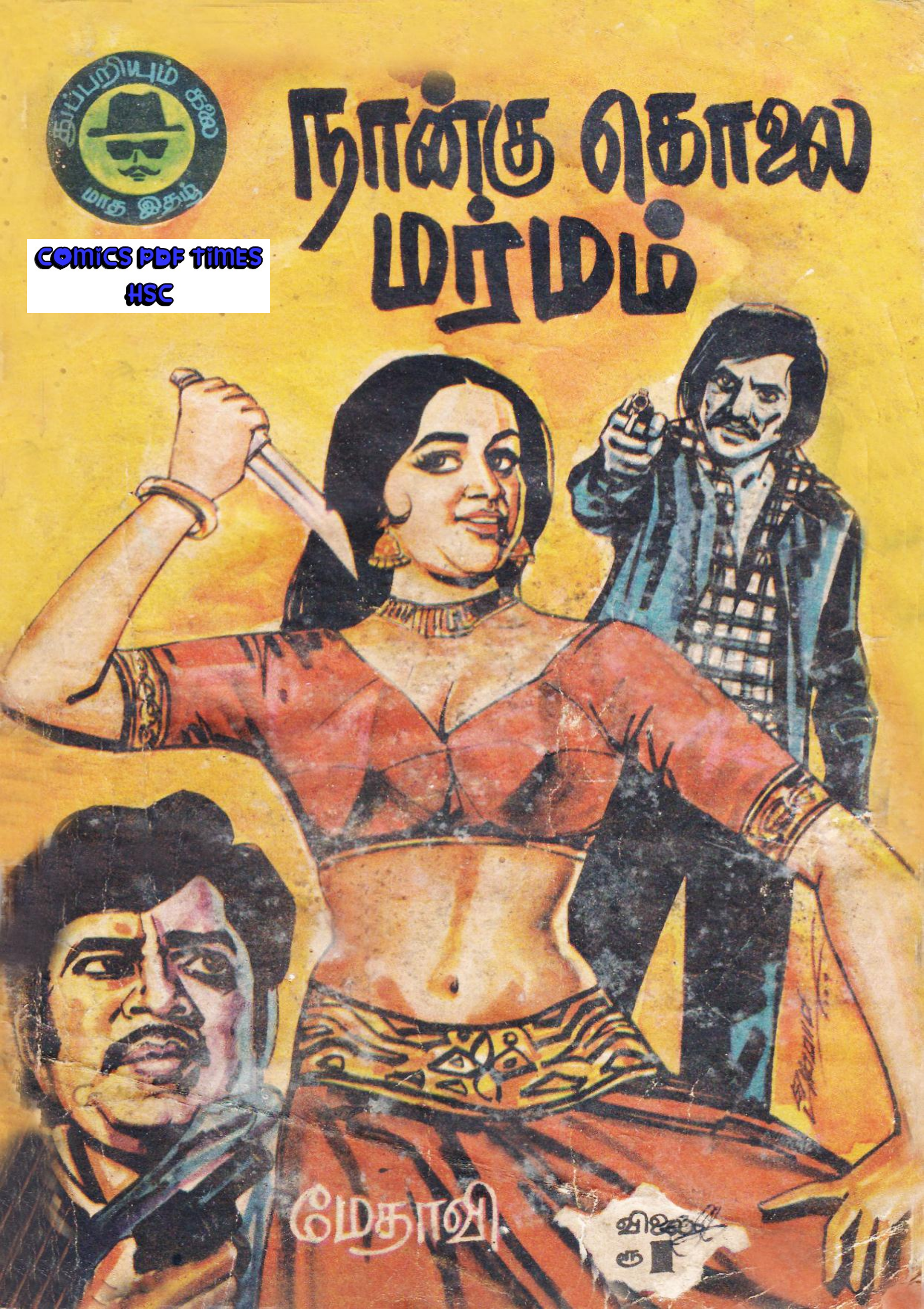

COMICS PDF TIMES
HSC

மேதாவி

எழுதிய

COMICS PDF TIMES

HSC

நான்கு கொலை மர்மம்

NOT FOR SALE
FAN MADE ONLY

1. ஆட்டத்துக்கு விருந்து வைக்கும் அட்வகேட்

சட்டக் கல்லூரியில் படித்த நாளிலிருந்து ரவிசங்கரும் ஜெயசீலனும் இணைபிரியாத தோழர்களாக இருந்து வந்தார்கள். எந்த இடத்திலும் எந்த நிகழ்ச்சியிலும் இருவரையும் ஒன்றாகவே பார்க்கலாம். சாப்பிடுவதிலும் சரி, தூங்கச் செல்வதிலும் சரி; படக்காட்சிக்குச் செல்வதிலும் சரி, எந்த விஷயமாக இருந்தாலும் இருவரும் ஒன்றுபட்டே இருந்தனர்.

இதே நிலைதான் அவர்கள் காதல் வாழ்க்கையிலும் ஏற்பட்டது. இருவரும் இரட்டைச் சகோதரிகளான விமலாவையும் கமலாவையும் காதலித்து திருமணம் செய்துகொள்ளும் முடிவுடன் இருந்தார்கள்.

ரவிசங்கருக்கு கமலாவின்மீது உயிர். அதேபோல ஜெயசீலனுக்கு விமலாவின்மீது உயிர். அவர்கள் காதலிகளைச் சந்திக்கச் செல்லும்பொழுது இருவரும் ஒன்றாகவே செல்வார்கள்—ஒரே பொழுதுபோக்கு மன்றத்துக்குச் செல்வார்கள். இந்த ரீதியில் அவர்கள் வாழ்க்கை மிக உல்லாசமாகக் கழிந்து வந்தது.

ரவிசங்கரும் ஜெயசீலனும் கூட்டாகவே சேர்ந்து வக்கீல் ஆபீஸ் நடத்தி வந்தார்கள். கிரிமினல் வழக்குகளில் இருவரும் மகா சாமர்த்தியசாலிகள் என்ற பெயர் தமிழ்நாடு முழுவதும் பரவியது. வருமானமும் நன்றாகவே இருந்தது.

எல்லாத் துறையிலும் இப்படிப்பட்ட பிரமிக்கத்தக்க ஒருமைப்பாடு இருவருக்கும் இருந்தபோதிலும், குணநிலையைப் பொருத்த வரையில் இருவரும் இரு துருவங்களாக இருந்தனர்.

ரவிசங்கர் நல்லவன்; தீமைக்கு அஞ்சுபவன். தவறான வழியில் செல்வது அவனுக்கு அடியோடு பிடிக்காது. தப்பு வழி என்றாலே அவன் உள்ளமும் உடலும் ஏக காலத்தில் நடு நடுங்கிப் போகும்.

ஆனால் ஜெயசீலன் அப்படிப்பட்டவன் அல்ல. நேர்வழியை விட மாறு வழிதான் அவனுக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும். "நேர் வழியில் நடந்து கொண்டு கோடிபேர் இந்த உலகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து இறந்து மறைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெயரெல்லாம் யாருக்குமே தெரியவே இல்லை! ஆனால் கோணல் வழியில் சென்று வாழ்க்கையில் குறும்பு செய்தவனைத்தான் சமுதாயம் மறக்காமல் நினைவில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது! ஆகையால் என் பெயர் என்றும் நிலைத்திருக்க—நான் அமரத்துவம் பெற—குயுக்தி வழியாலேயே வாழப்போகிறேன்" என்று ஒளிவுமறைவில்லாமலே கூறுவான்.

COMICS PDF TIMES

தொழிலைப் பொருத்த வரையில் ஜெயசீலனின் மனப்போக்கும் ரவிசங்கரின் மனப்போக்கும் மோதிக் கொள்ளும் நிலைமை எதுவும் ஏற்படாததால், ரவிசங்கர் தனது நண்பனின் போக்கைப் பற்றி அதிகமாகக் கவலைப்படவில்லை. இதனால் அவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து நடத்திவந்த 'வக்கீல் ஆபீஸ்' அவர்களிடையே எந்த வித பெரிய பிரச்னைகளையும் தோற்றுவித்து விடவில்லை.

ஆனால், நாளடைவில் ஜெயசீலன் சில புதிய தொழில் ஸ்தாபனங்களை உருவாக்க ஆரம்பித்தான். முதல் போடாமலே லட்சக் கணக்கில் லாபம் திரட்டும் கண்கட்டு வேலை தொழில் நிலையங்கள் அவை! அவற்றைப் பற்றி அவன் வெளியிடும் விளம்பரங்கள், படிப்பவர் மனதை அடியோடு மயக்கிவிடும் தன்மை படைத்தவை! அந்த விளம்பரங்களில் மயங்கி, பலர் வலுவில் அவனைத் தேடி வந்து பணம் கொடுத்துப்போக வந்தார்கள்.

அவற்றையெல்லாம்கூட ரவிசங்கர் அவ்வளவாகப் பொருட்படுத்தி இருக்கமாட்டான். ஆனால் அந்தத் தொழில் நிலையங்களை எல்லாம் 'வக்கீல் ஆபீஸ்' கட்டடத்திலிருந்தே இயக்கிவர ஆரம்பித்தான் ஜெயசீலன்.

இந்த நிலை ரொம்ப அபாயகரமானது என்று ரவிசங்கருக்குத் தெரியும். என்றாவது ஒருநாள் ஜெயசீலனின் மோசடி அம்பலமாகும்போது, அவனுக்கு உடந்தையாக இருந்ததாக தனது பெயருக்கும் அடிபட்டு, தானும் சட்டத்தின் பிடியில் சிக்க நேரிட்டு விடுமென்ற அச்சம் அவனுக்கு ஏற்பட்டது. எனவே, ஜெயசீலனிடம் அம்மாதிரி நடவடிக்கைகளை விட்டு விடும்படி வெகு தூரம் புத்தி கூறினான் ரவிசங்கர்.

ஆனால் ஜெயசீலன் அதை லட்சியம் செய்யவில்லை. அதோடு மட்டுமல்லாமல், ரவிசங்கரையும் அந்த வழியில் ஈடுபடுத்த அவன் முயற்சி செய்ய ஆரம்பித்தான். ஆனால் ரவிசங்கர் அந்த விஷயத்தில் ரொம்பவும் கண்டிப்பாக விலகியே இருந்தான்.

இந்த நிலையில்தான் அவர்கள் வாழ்க்கையில் இரட்டைச் சகோதரிகளான கமலாவும் விமலாவும் குறுக்கிட்டார்கள்.

சகோதரிகள் இருவரும் மத்தியதரக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள். இருவரும் பி.ஏ. பட்டதாரிகள். அவர்களுக்கு தாய் தந்தை யாருமில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் காலமான அவர்களது தந்தை, கமலா—விமலா இருவருக்கும் தனித்தனியே பத்தாயிரம் ரூபாய் இன்ஷ்யூரன்ஸ் தொகை விட்டு வைத்துப் போயிருந்தார். அதைக் கொண்டுதான் அவர்கள் வாழ்க்கை நடந்து வந்தது.

இருவரில் விமலாதான் மூத்தவள். அதாவது கமலா பிறப்பதற்கு அரை மணி நேரம் முன்னால் பிறந்தவள். இருவரும் இரட்டைச் சகோதரிகளானதால், இருவருடைய முக அமைப்பும் ஒரே அச்சில் வார்த்ததுபோல இருக்கும். இருவருமே நல்ல அழகிகள்!

இரட்டைப் பெண்களிடையே உருவ ஒற்றுமைதான் அமையுமே தவிர, குண ஒற்றுமை அமைவது மிகவும் துர்லபம். ஏனென்றால் அந்த அரை மணி நேர இடைக் காலத்தில் லக்னமே மாறி விடுகிறது என்பது ஜோதிட சாஸ்திரம் அறிந்தவர்களுக்குத் தெரியும்! அப்படி லக்னம் மாறும்பொழுது, லக்னாதிபதிகளும் மாறி, கிரகங்கள் இருக்கும் நிலையும் வெவ்வேறான பலன்களை வழங்கிவிடுகின்றன.

அதே போலத்தான் கமலாவும் விமலாவும் இருந்தார்கள். விமலா ரொம்ப அடக்கமான பெண். ஒழுக்கத்திற்கு முதல் இடம் கொடுப்பவள். வீண் படாடோபங்களில் மனதை லயிக்க விடாதவள். தெய்வ நம்பிக்கையும், மனிதாபிமான உணர்ச்சியும் நிறைந்து படைத்தவள்.

ஆனால் கமலா அதற்கு முற்றிலும் மாறுபட்டான குணபாவம் அமைந்தவள். நவீன நாகரிகத்தில் மனதைச் செலுத்தி தாறுமாறாக ஆடை அலங்காரம் செய்துகொள்வாள். நல்லது கெட்டதுகளில் அவ்வளவு நம்பிக்கை இல்லாதவள். அந்த நேரத்தில் எது ஏற்றதாக இருக்கிறதோ, அதை சிறிதும் தயங்காமல் கடைப்பிடிக்கக் கூடியவள். டம்பமும், அதிகப் பேச்சும் உருவெடுத்து வந்தவள்

நியாயமாக இந்த இரண்டு சகோதரிகளில் கமலாதான், ஜெயசீலனின் குணத்துக்குப் பொருத்தமானவள். விமலாதான் ரவிசங்கரின் குண பாவத்திற்கு ஏற்ப அமைந்தவள். ஆனால் இருவரும் தங்கள் குணாதிசயங்களுக்கு முற்றிலும் மாறான இருவரைக் காதலித்தார்கள் இது இயற்கையின் நியதி என்றுதான் கூறவேண்டும்...

இந்த நிலையில் ஜெயசீலனின் போக்கு ரொம்ப அபாயகரமாக மாறிக்கொண்டு வருவதை ரவிசங்கர் கவனித்தான். மகா துணிச்சலுடன் ஜெயசீலன் பல 'பகற் கொள்ளை' கம்பெனிகளைத் துவக்கி, பலரைப் பணம் போடும்படி தூண்டில் போட்டு இழுப்பதையும் கவனித்தான்.

அவன் மனதிலே அளவு கடந்த கலவரம் தலை தூக்கியது. ஜெயசீலனிடம் இதைப் பற்றிக் கண்டித்து பல தடவைகள் கூறிய போதிலும் ஜெயசீலன் அதைக் காதில் வாங்குபவனாகத் தெரியவில்லை. எனவே எப்படியாவது அவனது தோழமையிலிருந்து விடுபட வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் ரவிசங்கருக்கு ஏற்பட்டது.

ரவிசங்கரின் குடும்பத்தினர் ரொம்பக் கண்ணியமானவர்கள். பரம்பரைப் பெரிய மனிதர்கள் அவர்களுக்கு ரவிசங்கரின் பெயர், தவறான நபர்களுடன் சேர்ந்து அடிபடுவது கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை. எனவே ஜெயசீலனை விட்டுப் பிரிந்து விடும்படி அவனை வற்புறுத்தினர்.

ஜெயசீலனின் நடத்தையைப் பொருத்த மட்டில் அவனை அடியோடு வெறுத்து ஒதுக்கவே ரவிசங்கரின் மனம் தவித்தது. ஏனென்றால் என்னதான் அன்புக்குக் கட்டுப்பட்டவன் என்றாலும், ரவிசங்கர் தர்மத்திற்குத் தலைவணங்கும் தன்மை படைத்தவன்.

COMICS PDF TIMES

தர்மத்தை நிலைநாட்ட எத்தகைய கடும் சோதனைக்கும் தயாராக இருக்கக் கூடியவன்.

ஆனால் ஜெயசீலனைப் பிரிவதில் வேறு ஒரு பெரும் சோதனை யும் அவனுக்கிருந்தது. இருவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து 'வக்கீல் ஆபீஸ்' நடத்தி மிகவும் கியாதி பெற்று விட்டார்கள். அப்படிப் பட்டவர்கள் திடீரெனப் பிரிந்தால் அதைப் பற்றி வெளியிலுள்ள வர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? அவர்கள் இருவருடைய தொழிலும் என்ன கதி அடையும்?—இந்த எண்ணங்கள் அவனை வெகுவாக வாட்டின.

கடைசியாக இந்த இக்கட்டான சூழ்நிலையிலிருந்து தப்பு வதற்கு அவனுக்கு ஒரு வழி கிடைத்தது. சிங்கப்பூரில் வக்கீல் தொழிலுக்கு ஆள் பஞ்சம் இருப்பதாகக் கூறி அவனது நெருங்கிய உறவினர் ஒருவர் அவனை சிங்கப்பூர் செல்லும்படி வற்புறுத்தினர். அவர் வற்புறுத்தலுக்காகப் புறப்படும் சாக்கில் ரவிசங்கர் சென்னை யிலிருந்து சிங்கப்பூர் சென்று விட்டான்.

2. கை மாறிய காதலிகள்

சிங்கப்பூருக்கு ரவிசங்கர் புறப்பட்டுச் சென்ற பிறகு, கொஞ்ச நாள் வரை கமலாவிற்கு அவன் நினைவாகவே இருந்தது. ஆனால், கமலா ரொம்ப சஞ்சல சுபாவமுள்ளவள். அதோடு, தன்னுடைய சொந்த சுகத்திலும், வசதிகளிலும் அதிக நாட்டமுள்ளவள். ரவி சங்கர் இந்த நாட்டை விட்டுப் போய் விட்டதற்காக அவள் தனது சுகவாழ்வைத் துறந்து, சந்நியாசினியாகிவிட விரும்பவில்லை. வாழ்க்கை இன்பங்கள் அவளை, "வா, வா...!" என்று கை காட்டி அழைத்தன. இளமை அதற்குத் துணை புரியக் காத்துநின்று கொண்டிருந்தது......

கொழு கொழு கன்றைப்போல் பூரித்து புஷ்டியாக வளர்ந்திருந்த கமலாவின் தோற்றம் நீண்ட காலமாகவே ஜெயசீலனின் மனதை தடுமாறச் செய்து கொண்டிருந்தது. விமலாவோடு அவன் காதல் உரையாடல்கள் நடத்திய சமயத்திலும்கூட விமலா அவற்றை ரசிக்காமல் "எல்லாம் திருமணத்திற்குப் பிறகு வைத்துக் கொள்ளலாம்!" என்று தீர்க்கமாகக் கூறி வந்தாள்.

அப்படிப்பட்ட தெய்வீகக் காதல் ஜெயசீலனுக்குக் கொஞ்சம் கூட உடன்பாடாக இருக்கவில்லை. அவளை விட கமலா ஆயிரம் மடங்கு சிறந்தவள் என்று அவனுக்குத் தோன்றியது. இந்த நிலை யில் ரவிசங்கரும் சிங்கப்பூர் போய் விட்டதால், கமலாவோடு நெருங்கிப் பழகலாம் என்ற துணிச்சலும் அவனுக்கு ஏற்பட்டது. அதற்குத்தக்க தருணத்தை எதிர்பார்த்திருந்தான்.

அன்றையதினம் அவன் கமலாவின் வீட்டை அடைந்தபோது விமலா எங்கோ கடைத் தெருவிற்குச் சென்றிருந்தாள். கமலா

மட்டும் ஒரு காதல் நாவலைப் படித்தபடி கட்டிலில் படுத்திருந்தாள். மேலே ஓடிக் கொண்டிருந்த மின்சார விசிறியின் வேகத்தில் அவளது படுப்புடவை பறந்து ஒதுங்கிக் கிடந்தது. பருவத்தின் செழிப்பு ஜெயசீலனின் உள்ளத்தை கிறுகிறுக்க அடித்தது. தன்னை மீறிய மோகாவேசத்தோடு அவளை வேகமாக நெருங்கிய ஜெயசீலன், துணியக் கூடாத செயலுக்குத் துணிந்து விட்டான்.

"நான்சென்ஸ்!" என்று கத்தியபடி துள்ளி எழுந்த கமலா, "உங்களுக்கு அறிவு இருக்கிறதா?" என்று சீறினாள்.

"மன்னித்துக் கொள்... கமலா! என் மூளை கெட்டு விட்டது" என்று தடுமாறினான் ஜெயசீலன்.

"கதவு திறந்திருக்கிறதென்பது தெரியாதா? வேண்டாம்... முதலில் போய் அதைச் சாத்துங்கள்" என்று கர்ஜித்தாள்.

எஜமானியின் காலால் உதை வாங்கிய 'பொமரேனியன்' நாய்க் குட்டியைப்போல வாலைத் தூக்கி குதூகலத்துடன் ஓடினான் ஜெயசீலன்.

* * *

சிங்கப்பூரை அடைந்த ரவிசங்கருக்கு ஒளிமயமான எதிர்காலம் காத்திருந்தது. அவனுக்கு அங்கு அடியெடுத்து வைத்ததுமே தொழில் வாய்ப்பு ஏராளமாகக் கிடைத்தது. தனது நிலைமை ஓரளவு சீர்பட்டதும், கமலாவை சிங்கப்பூரில் தருவித்து வைத்து குடும்பம் நடத்த வேண்டுமென்ற ஆசை அவனுக்கு ஏற்பட்டது. உடனே விமானத்தில் புறப்பட்டு வரச் சொல்லி அவளுக்குக் கடிதம் எழுதி வழிச் செலவுக்கும் பணம் அனுப்ப வேண்டுமென்று முடிவு செய்து கொண்டான்.

அன்றிரவு கடிதம் எழுத அவன் உட்கார்ந்தபொழுது, தாயகத்தில் இருந்த தன் நண்பர்களின் நினைவெல்லாம் அவனுக்கு ஏற்பட்டது.

உள்ளபடியே ஜெயசீலன்மீது அவனுக்கு உண்மையான அபிமானம் இருக்கத்தான் செய்தது. இருந்தபோதிலும், ஜெயசீலனின் அபாயகரமான போக்கு ரவிசங்கரின் நேர்மை உள்ளத்திலே அளவு கடந்த திகிலை ஏற்படுத்தி இருந்தது. என்னதான் பொருள் ஈட்ட வேண்டுமென்று மனிதனுக்கு ஆசை இருந்தபோதிலும், ஜெயசீலனைப்போல அபாயகரமான மோசடி வேலைகளுக்குத் துணிவது ரவிசங்கருக்குக் கொஞ்சங்கூட உடன்பாடாக இருக்கவில்லை.

ஜெயசீலன் நல்ல புத்திசாலி. அதோடு, பிறரை மயக்கிக் காரியம் சாதிப்பதில் மகா நிபுணன். தனது திறமையை எல்லாம் அவன் நல்ல வழியில் பயன்படுத்தி செயலாற்றினால், அதனால் ஏற்படும் வளர்ச்சி சிறிது மெதுவாக இருந்தாலும், உன்னதமாகவும், உறுதியாகவும் இருக்கும். ஆனால் ஜெயசீலன் எப்பொழு

துமே குறுக்கு வழியில் குபேரனாகவே திட்டம் போட்டு வந்தான். சட்டம் படித்த காரணத்தால், சட்டத்தை எந்தெந்த வகைகளில் ஏமாற்றலாமென்று தெளிவு அறிவுடன் திட்டங்கள் வகுப்பதிலேயே அவன் நேரமெல்லாம் கழிந்தது.

பணப்பசி மட்டுமல்லாமல், அவன் உடற்பசியும் கொண்டு அலைந்தான். விமலாவிடம் அவனுக்கு காதல் இருப்பதாக அவன் பறை சாற்றிக் கொண்ட போதிலும் அவனது உள்ளம் விமலாவை விட்டு வெளியே பல இடங்களில் அலைபாய்ந்து கொண்டிருந்தது என்பது ரவிசங்கருக்குத் தெரியும். இதைப் பற்றி ஜெயசீலனை பல முறை கண்டித்தும், எந்தவித பயனும் ஏற்படவில்லை. உதட்டுச் சாயம் பூசிக்கொண்டு அலையும் குளிக்காத சட்டைக்காரிகளில் இருந்து, தினசரி கங்கா ஸ்நானம் செய்யும் கைம்பெண்கள் வரையில் ஜெயசீலன் திட்டத்தில் இடம் பெறாதவர்களே இல்லை! காதலைப் பொறுத்த வரையில் அவனுக்கு ஒரு வரைமுறை கிடையாது

இம்மாதிரி சமூக வாழ்க்கைக்கு மிக அத்தியாவசியமான இரு ஒழுக்கங்களும் இல்லாமல் போன ஜெயசீலனை, மற்றவரெல்லாம் கேவலமானவன் என்றே கருதி ஒதுக்கினார்கள். அவனோடு பழகுபவர்களையும் தரக்குறைவானவன் என்றே எண்ணினார்கள். இதனால்தான் ரவிசங்கரும் அவனை விட்டு ஒதுங்கி ஓடிவர நேர்ந்தது......

ஜெயசீலனைப் பற்றி நினைந்த ரவிசங்கரின் மனதில் அடுத்த படியாக, விமலாவின் முகம்தான் எழுந்தது!

...விமலா!—உள்ளபடியே தெய்வாம்சம் நிறைந்த பெண் அவள்! தோற்றத்திலே பெருந்தன்மையும் அடக்கமும் தாண்டவமாட, ஒவ்வொரு செயலிலும் நிதானமும், கண்டிப்பும் காட்டி வந்தாள் அவள்! இல்லாவிட்டால் ஜெயசீலனைப் போன்ற ஒருவனோடு அவள் இத்தனை நாட்களாகப் பழகியதற்கு, எத்தனை எத்தனையோ விபரீத விளைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும்.

ஆனால் விமலா அம்மாதிரி அபாயங்களுக்குத் தலைகொடுக்கவில்லை. அம்மாதிரி அருவெறுப்பான எண்ணங்களுக்கு மனதில் இடம் கொடுக்கவில்லை. அதை எண்ணியதும் ரவிசங்கருக்கு விமலாவின்மீது அளவற்ற மதிப்பு பிறந்தது.

தன்மையிலும் சரி; விமலா முற்றிலும் வேறுவிதமானவளாகவே இருந்தாள்.

கமலாவைப்போல அவள் உணர்ச்சி வசப்படுவதில்லை. உணர்ச்சியை உள்ளே அடக்கிக் கொண்டே வெளியே பேரன்பை பொழியும் சாதுர்யம் அவளுக்கு இருந்தது. மற்றப் பெண்கள் முத்தத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்தும் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பை, விமலா புன்னகை ஒன்றின் மூலமே வெளிப்படுத்திவிடும் திறமை படைத்திருந்தாள்.

அவளுக்கும் கமலாவுக்கும் ஏணி வைத்தாலும் எட்டாது...... அவ்வளவு நிதானம்! அவ்வளவு தெய்வீகக் கவர்ச்சி! அழகையும்

பருவத்தையும் பொருத்த வரையில், இரட்டைப் பிறவிகளான விமலாவும் கமலாவும் கடுகளவுகூட வித்யாசமில்லாமல் ஒருவரைப் போலவே மற்றவரும் இருந்தார்கள்.

ரவிசங்கரின் சிந்தனை கமலாவுக்குத் தாவியது. கமலா!—காதல் விளையாட்டுகளில் கைதேர்ந்தவள்! அந்த சாகஸம் அவள் உடப்போடு பிறந்திருந்தது. ரவிசங்கரின் சிருங்கார உணர்ச்சி, 'மோன நிலை'யை அடையும்போது, கமலாவின் சரசங்கள் அதை லவக்கால் அடித்து தள்ளித் துடித்து எழச் செய்யும். இருவரும் பல காலம் நெருங்கிப் பழகி இருந்த போதிலும், உடலால் கெட்டதில்லை. ரவிசங்கரின் தார்மீக உணர்ச்சிதான் அதைத் தடுத்து வந்ததே தவிர, அதற்கு எதிர் பக்கத்து காரணம் எதுவும் இல்லை.

கமலாவோடு பழகிய நாலங்களில் ரவிசங்கரின் மனம் சில சமயங்களில் திகில் கொண்டு அலறும். எங்கே தவறிப்போய் ஏதாவது எல்லை மீறிவிடுவோமோ என்று அஞ்சுவான். தனது பலஹீனமான நேரத்தில் கமலா, 'தவறுக்குத் தூண்டுகோலாக' இருப்பாளே தவிர, 'தடைக் கல்லாக' இருக்கமாட்டாளென்று ரவி சங்கருக்குத் தெரியும்! அந்தப் 'பாவச் செய'லுக்குத் துணிய முடியாத காரணத்தால், அவன் எந்த நேரமும் உஷாராகவே இருந்து வந்தான்.

இருந்தாலும் கமலா!—அவளிடம் காணப்பட்ட காமக் கனிவு! அதற்காக ஒரு ஆண்மகன் எத்தகைய தியாகத்திற்கும் துணிந்து விட முடியும்! அவள் அருகில் இருப்பதே நரம்புக கோளங்களுக்குப் புத்துயிர் அளிக்கும். அவள் ஸ்பரிசமே 'மின்சார ரசம்' சாப்பிட்டது போன்ற வீரத் துடிப்பை உடலில் ஏற்றும்! இயந்திர ஓட்டத்திற்கு மின்சாரம் எப்படித் தேவையோ, அதேபோல சுறு சுறுப்பான வாழ்க்கை ஓட்டத்திற்கு கமலாவின் அரவணைப்புத் தேவை!...

கொந்தளித்து வந்த உணர்ச்சி வேகத்தோடு கடிதம் எழுத ஆரம்பித்தான் ரவிசங்கர்.

"என்னை அடிமை கொண்ட வனதேவதையே!.."

என்று கடிதத்தைத் தொடங்கினன் பக்கம் பக்கமாக உணர்ச்சியைப் பொழிந்து கொட்டிய ரவிசங்கர், அவளை உடனே விமானத்தில் புறப்பட்டு வரும்படியும், பாஸ்போர்ட் முதலியவற்றைத் துரிதமாக எடுக்க தனது நண்பரின் 'பிரயாண சகாய கம்பெனி'யார் ஏற்பாடு செய்து தருவார்களென்றும், அவர்களைச் சந்திக்கும்படியும் எழுதினன். அந்தக் கடிதத்துடன் பெருந்தொகைக்குப் 'பாங்கு டிராப்ட்'டும் இணைத்து அதை மடித்தான்.

கமலாவின் விலாசத்தை எழுதுவதற்கு அவன் கவர் ஒன்றை எடுத்தபோது அவன் மனக்கண்ணின் முன்னல் எக்காரணத்தாலோ விமலாவின் உருவமே தாண்டவமாடிக் கொண்டிருந்தது.

கவரின் மீது தன்னை அறியாமலே, 'விமலா' என்று எழுதி விட்டான்—கமலா என்று எழுதி இருப்பதாக அவன் நினைவு!

COMICSPDFTIMES

3. வழிப்பயணம் கிளம்பிய வனதேவதை

ஜெயசிலனுக்கும், கமலாவுக்கும் இடையே ஏற்பட்டிருந்த நெருங்கிய தொடர்பு விமலாவுக்குப் புரிந்துவிட்டது. இருவரும் அத்து மீறிப் போய்விட்டார்கள் என்றும் அவள் அறிந்துகொண்டாள். இதைப் பற்றி ஜெயசிலனைக் கேட்டதற்கு அவன் எல்லா பழியையும் கமலாவின்மீதே சுமத்தினான்.

கமலாவை நேரிடையாகவே விமலா அதைப் பற்றிக் கேட்டுவிட்டாள். அதற்கு கமலா கூறிய பதில் அவள் நெஞ்சை ரம்பம் போட்டு அறுத்தது.

“என்னிடமுள்ள கவர்ச்சி உன் காதலனை எனக்கு அடிமையாக்குகிறது என்றால் அதற்கு நான் என்ன செய்ய முடியும்? கவர்ச்சி இல்லாமல் உன்னைப் படைத்த அந்தக் கடவுளை நொந்துகொள்!” என்று கீழ்த்தரமாகப் பேசினாள் கமலா.

விமலாவின் உள்ளம் எல்லை கடந்த வேதனை அடைந்தது. தனது வாழ்க்கையை முடித்துக் கொள்ளலாமா என்ற மனவெறுப்பு கூட தலைதூக்கியது. சித்திரவதைப்பட்ட உள்ளத்தோடு அவள் தத்தளித்துக் கொண்டு இருந்தபோதுதான், சிங்கப்பூரிலிருந்து ரவிசங்கரின் கடிதம் அவளுக்குத் திடீரென வந்தது.

ரவிசங்கர்! தனக்கு கடிதம் எழுதி இருக்கிறான்! கமலாவுக்கு எழுதாமல் தனக்கு எழுதி இருக்கிறான்! அவன் இங்கிதம் தெரிந்தவன்! பண்பு உள்ளவன்!—இப்படி எல்லாம் அவள் மனம் துள்ளிக் குதிக்க, அந்தக் கவரைப் பிரித்தாள்!

கவரில் எழுதப்பட்டிருந்த விஷயம் அவளை மூர்ச்சித்து விழச் செய்துவிடும் போலிருந்தது.—ரவிசங்கர் ‘தன்னை’க் காதலிக்கிறான்! தனக்கு, ‘என்னை அடிமை கொண்ட வனதேவதையே!’ என்று கடிதம் எழுதி இருக்கிறான்!

அப்படியானால் ஆரம்பத்திலிருந்து தன்னைத்தான் அவனுக்கு ரொம்பவும் பிடித்திருந்து இருக்கிறது! அந்த உணர்ச்சியை வெளிக்காட்ட முடியாமல் அவன் தத்தளித்து தவித்துக் கொண்டிருந்திருக்கிறான்! அந்தச் சித்திரவதையான மனப் போராட்டத்தில்தான் அவன் சிங்கப்பூர் ஓடி இருக்கிறான்! இப்பொழுது தன்னை அங்கு திருமணம் செய்துகொள்ள அழைத்திருக்கிறான்!...

விமலாவின் உள்ளம் எல்லைமீறித் துடித்தது. துரோகியான ஜெயசிலனை நம்பி தனது வாழ்க்கையை நரகமாக்கிக் கொள்ளாமல் தப்பித்துக் கொண்டோமே என்று ஒருவிதத்தில் மகிழ்ச்சியும் அடைந்தாள். உடனே புறப்பட்டுச் செல்ல ஏற்பாடுகள் செய்யத் தொடங்கினாள்.

தனது அக்காளிடம் காணப்பட்ட பரபரப்பு கமலாவை வியப்பில் ஆழ்த்தியது. தாங்க முடியாதவளாய், விமலாவை நேரிலேயே

கேட்டு விட்டாள். விமலா மௌனமாக ரவிசங்கரின் கடிதத்தை எடுத்து அவளிடம் கொடுத்தாள். அந்தக் கடிதத்தைப் பார்த்ததும் கமலா எவ்வாறு துடித்துப்போகிறாள் என்று ரசிக்க வேண்டுமென்ற குரோத வெறிகூட விமலாவின் மனதில் ஏற்பட்டது.

உள்ளபடியே அந்தக் கடிதத்தைப் பார்த்ததும் கமலா துடிதுடித்துப் போய்விட்டாள். தன்னை இழிவுபடுத்தி தன் சகோதரியை உயர்வுபடுத்தி ரவிசங்கர் அம்மாதிரிக் கடிதம் எழுதிவிட்டான் என்று நினைக்கும்தோறும் அவள் உள்ளம் சுட்டு வீங்க பதை பதைப்பை அடைந்தது. தன்னைவிட விமலாவை உயர்ந்தவளாகக் கருதி, தன்னைப் புறக்கணித்துவிட்டு ரவிசங்கர் அவளை நாடிச் சென்றது, தனது பெருமையைப் பாதிக்கும் பெரிய விஷயமாக அவளுக்குத் தோன்றியது. ஆத்திரத்தோடு ஜெயசீலனைத் தேடிக்கொண்டு சென்றாள்.

நடந்த விவரங்களை அறிந்த ஜெயசீலன் விழுந்து விழுந்து சிரித்தான்.

“ரவிசங்கர் ஒரு ஆண் மகனே அல்ல! உன்னைப் போன்ற சிங்கார ராணியைப் பரிபாலிக்கும் திறமை தனக்குக் கிடையாது என்று அஞ்சும் கோழை அவன்! அவன் புறக்கணித்து விட்டானே என்று நீ ஏன் வேதனைப்படுகிறாய்?” என்று ஆறுதலாகக் கேட்டான்.

“புறக்கணிப்பை நான் பெரிதுபடுத்தவில்லை. ஆனால் அதைத் தொடர்ந்து அவன் செய்திருக்கும் காரியம்தான் என்னைக் கேவலப்படுத்துகிறது! என்னைவிட என் சகோதரி உயர்ந்தவள் என்று பொருள்படும்படி அவன் அவளுக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறான்! என்னை உதறிவிட்டு அவளைத் தேர்ந்து எடுத்திருக்கிறான்! அவன் வேறு யாரையாவது நாடிச் சென்றிருந்தாலும் எனக்குச் சங்கடம் தோன்றி இருக்காது!” என்று அழாக் குறையாகச் சொன்னாள்.

ஜெயசீலன் முகத்திலே சிந்தனையின் ரேகைகள் ஓடின. “நீ சொல்வதும் உண்மைதான்! உன்னை அவமதித்து விட்டான்! என்றாவது ஒரு நாள் அவனை அதற்காகப் பழிவாங்கி விடலாம்!” என்றான்.

கமலாவுக்கு ஓரளவு மனக் கொதிப்பு அடங்கிற்றே தவிர, பூரணமாக மன ஆறுதல் ஏற்படவில்லை.

சிங்கப்பூர் பயணத்திற்கு விமலா எல்லா ஏற்பாடுகளையும் பரபரப்புடன் செய்து முடித்தாள். பாஸ்போர்ட் முதலியன வாங்க அவளுக்கு சிரமமே இல்லாமல் போய்விட்டது. எல்லாவற்றையும் ரவிசங்கரின் நண்பர்களான அந்தப் பிரயாண கம்பெனிக்காரர்களே செய்து கொடுத்து விட்டார்கள்.

ரவிசங்கரோடு அதிகப் பழக்கமில்லாததன் காரணத்தால் அவனுக்கு எந்தெந்த கலர்கள் பிடிக்கும், என்னென்ன விதமான அலங்காரங்கள் பிடிக்கும் என்பன போன்ற விஷயங்களை எல்லாம்

கமலாவிடம்தான் விமலா கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

உண்மையில் அவள் எதார்த்தமாகத்தான் கேட்டாள் என்ருலும், கமலாவுக்கு அது தன்னை வேண்டுமென்றே ஆத்திரப்படுத்த கேட்டதாகவே தோன்றியது. பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு எல்லாவற்றுக்கும் பதில் கூறினாள்.

ஒருவாறு பலவிதமான தர்ம சங்கடமான சூழ்நிலைகளைக் கடந்து விமலா சிங்கப்பூர் பயணமானாள்.

4. கமலாவுக்கு காதல் விமலாவுக்கு தாலி!

விமான நிலையத்திலே, கமலாவின் வரவை எதிர்பார்த்து ஆவலோடு நின்றுகொண்டிருந்தான் ரவிசங்கர். கைத் தவறுதலாக கமலாவின் பெயரை எழுதுவதற்குப் பதில் விமலாவின் பெயரை எழுதிவிட்டோம் என்று அவனுக்குத் தெரியாது.

இருந்தபோதிலும், அவனது உள்ளுணர்வு எக்காரணத்தாலோ, அவனுக்கு விமலாவின் நினைவையே ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தது.

விமானம் வந்து நின்றதும் பரபரப்போடு பிரயாணிகள் இறங்கி வரும் இடத்தை அடைந்தான் ரவிசங்கர். விமலா விமானத்திலிருந்து இறங்கி வரும் அவனுக்குத் தன் கண்களையே நம்ப முடியவில்லை. ஒருக்கால் கமலாவுக்குத் துணையாக விமலா வந்திருக்கிறாளோ என்று நினைத்தான். ஆனால் கமலா இறங்கி வராததால் அவனுக்கு ஒரே குழப்பமாக இருந்தது.

இருந்தபோதிலும் அவசரப்பட்டு எதுவும் பேசிவிடத் தயாராக இல்லை. எனவே விமலாவை மகிழ்ச்சியோடு வர வேற்றான்.

விமலா அளவுகடந்த ஆவலோடு, "உங்களிடமிருந்து தான் அப்படிப்பட்ட கடிதத்தை எதிர்பார்க்கவே இல்லை. உங்களுக்கு இவ்வளவு ஆழ்ந்த காதல் இருந்தது என்றும் நான் அப்பொழுது புரிந்துகொள்ளவில்லை" என்று நாணத்தோடு கூறினாள்.

ரவிசங்கருக்கு விஷயம் உடனே புரிந்துவிட்டது. விலாசம் எழுதும்பொழுது, பெயர் மாற்றம் செய்து விட்டோமென்று தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டான். ஆனால் அதைப் பற்றி இனி கவலைப்பட்டு ஆகப்போவது எதுவுமில்லை. ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமையை கண்ணியமாக, சமயோசிதமாக, சமாளிப்பதுதான் புத்திசாலித்தனம் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

உண்மையிலே விமலாவைத் திருமணம் செய்து கொள்வது ஒரு விதத்தில் பாக்கியம்தான் என்றும் அவனுக்குத் தெரியும். ஏனென்றால் அவளைப்போல பண்பாடும், ஒழுக்கமும் படைத்தவள்

என்று அவரவரை தீர்க்கமாகக் கூற முடியாது. இருந்தாலும் கமலா விடமிருந்த அந்த காமக் கவர்ச்சி......

ரவிசங்கரின் மனதில் எந்தவிதமான போராட்டம் நடைபெற்ற போதிலும் வெளிப்படையாக எதையும் யாராலும் கண்டுபிடித்து விட முடியாது. எனவே விமலாவிடம் அவன் வெளியில் சொற்பப் பரிவோடு நடந்துகொண்டதும், அவனுக்குத் தன்னிடம் எல்லை கடந்த காதல் இருக்கிறதென்றே விமலா நம்பினாள்.

சிங்கப்பூரை அடைந்து சில தினங்களிலேயே இருவருக்கும் பதிவுத் திருமணம் நடைபெற்றது.

அந்தத் திருமணம் நடப்பதற்கு முன்னால் இருவரும் திரைக் காட்சிகளுக்கும், கலைக் கேளிக்கைகளுக்கும் செல்வார்களே தவிர, எந்தவித தனிமையான உறவும் ஏற்படுத்திக்கொள்ளத் தவிக்க வில்லை. ஒரு நண்பனின் மனைவியிடம் நடந்துகொள்வதுபோல ரவிசங்கர், அவளிடம் அன்பாக, ஆனால் சற்று விலகியே நடந்து வந்தான். அம்மாதிரி கண்ணியமாக அவன் நடந்துகொண்டது அவளுக்கு நிரம்பவும் பிடித்திருந்தது. திருமணம் ஆகும் வரையில்—அவள் என்னதான் ரவிசங்கர் மீது அன்பு செலுத்திக்கொண்டிருந்த போதிலும் நெருங்கிப் பழக விரும்பவில்லை. அம்மாதிரி செய்வது கேவலம் என்றும், மிருகப் பண்பு என்றும் அவளுக்குத் தோன்றியது.

திருமணம் முடிந்த அன்று இரவு இருவரும் தனி வாழ்க்கைக் கான தனி அறையில் நுழைந்தார்கள்.

ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் விமானத்தில் பறந்து தனது காதலனைத் தேடிக்கொண்டு விமலா வந்திருந்தபோதிலும், அன்றிரவு அவன் தன் கையைப் பிடித்ததும் அவளுக்கு வெட்கம் தாளவில்லை. அவளது வெட்கம் சங்கரின் உணர்ச்சி வேகத்தை இன்னும் அதிகப்படுத்தியது.

பெண்களின் ஸ்பரிச அனுபவம் சங்கருக்கு புதிதல்ல. இதற்கு முன்பே கமலா அதை அவனுக்கு வலிந்து அளிக்கப் பாடு பட்டிருக்கிறாள். பெண்மையின் கதகதப்பு அவன் நரம்புக் கோளங்களைப் பத்துயிருட்டி புளகாங்கிதமடையச் செய்திருக்கிறது; ஆனால் அந்தச் சமயங்களில் வலிந்து அளிக்கப்பட்ட அந்த உணர்வைவிட, இப்பொழுது அவன் தவித்து நின்று பிச்சைக் கேட்கும் இந்த இன்பமே, பல்லாயிர மடங்கு உயர்ந்ததாகத் தோன்றியது.

"விமலா!" என்று அவள் முகத்தோடு முகம் வைத்து அழைத்தான் சங்கர்.

அதுவரை அவனிடம் தங்கு தடையின்றி வார்த்தை மழை பொழிந்துகொண்டிருந்த விமலா, திடீரென வாயடைத்துப் போய் விட்டதைப்போல பேசவே சக்தியற்று மௌனப் புன்னகையுடன் நின்றுகொண்டிருந்தாள்.

COMICS PDF TIMES

பாசத்தோடு அவள் முகத்தை உயரே நிமிர்த்தினான் சங்கர். அலைகாற்றில் சிக்கிய தாமரை இதழ்களைப்போல அவள் உதடுகள் துடித்தன. அவற்றின்மீது ஆர்வத்துடன் முத்தமிட்டான் சங்கர்.

5. புடவையைக் காதலிக்கும் புண்யகோடி

கமலாவின் பாங்க் கணக்கில் இருந்த கடைசி ஆயிர ரூபாய்க்கான செக் ஜெயசீலனின் கையில் இருந்தது. கட்டிலில் சாய்ந்து படுத்தபடி இருந்தாள் கமலா அவளருகே அமர்ந்து அவளது தலைமுடியைக் கோதிவிட்டுக் கொண்டிருந்தான் ஜெயசீலன்.

"அதுதான் சரியானமுடிவு என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டாள் கமலா.

"ஆமாம்; எதிர்காலத்தைப் பற்றி நாம் சிந்தனை செய்தால், சிங்கப்பூர் சென்று வருவதுதான் புத்திசாலித்தனமாகத் தோன்றுகிறது. இங்கு எனக்கு வக்கீல் தொழிலிலும் வருமானம் இல்லை. சங்கர் பிரிந்து சென்றபிறகு, இங்கு வரும் கட்சிக்காரர்கள் ரொம்ப குறைந்து விட்டார்கள். அதோடு நான் தொடங்கிய கம்பெனிகளெல்லாம், ஆதாய நிலையைக் கடந்து அபாய நிலையை நெருங்கி விட்டன. இனி இங்கே இருந்தால் நமது வாழ்வு அடியோடு நாசமாகி விடும்" என்று தீர்க்கமாகக் கூறினான் ஜெயசீலன்.

"சிங்கப்பூரில் போய் அந்த சங்கரிடம் கையேந்தி நிற்க வேண்டும் என்கிறீர்களா?" என்று அழாக் குறையாகக் கேட்டாள் கமலா.

"நாம் ஏன் அங்கு செல்கிறோம்?" என்று ஆத்திரத்தோடு பொங்கி எழுந்த ஜெயசீலன், "நாம் எக்காரணம் கொண்டும் அவர்கள் முகத்தில் விழிக்கக்கூடாது" என்று தீர்க்கமாகக் கூறினான்.

"பிறகு அங்கு போய் என்ன செய்வது?" என்று கலக்கத்துடன் கேட்டாள் கமலா.

"என்ன செய்வதா?" என்று ஒரு தினுசாகக் கேட்ட ஜெயசீலன், கமலாவின் அழகிய சாறக்கனிவு ததும்பிய உதடுகளைத் தன் விரல்களால் குவித்தபடி, "இதிலிருந்து வீசப்படும் ஒரு புன்னகைக்கு, சிங்கப்பூர் விலை ஆயிரம் டாலர்!" என்று சொல்லி சிரித்தான்.

"அப்படியானால் நீங்கள் அங்கே போய் என்ன செய்ய வேண்டும் என்கிறீர்கள்?" என்று புரியாமல் கேட்டாள் கமலா.

"சிங்கப்பூரில் கமலாவின் கலைத்தொண்டு ஆரம்பமாகப் போகிறது! பல்லாயிரக்கணக்கானவர் முன்னிலையில் உன் கலைத் திறமையைக் காட்டி, ஏராளமாகப் பணம் சம்பாதிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது!" என்று உற்சாகத்துடன் கூறினான் ஜெயசீலன்.

"கலைத் தொண்டா?" என்று திகிலுடன் கேட்ட கமலா, "எனக்கு என்ன கலை தெரியும்?" என்று தவித்தாள்.

"ஏதும் தெரியாததே ஒரு பெரிய கலை!" என்று குறும்பாக அவள் கன்னத்தைக் கிள்ளினான் ஜெயசீலன். "நீ உலகம் தெரியாத பைத்தியக்காரி! பத்து வருஷம் பாடுபட்டு பரதநாட்டியம் பயின்று மேடை ஏறினாலும், ஒரு பெண்ணுக்கு மதிப்பு ஏற்பட்டு விடாது! ஆனால் பி.ஏ. படித்துவிட்டு கையையும், காலையும் 'தத்தக்கா—புத்தக்கா'—தலைகீழ்ச்சோறு! என்று மேடை ஏறி ஆடினால்கூட ரசிகர்கள் உன்னைக் கலைத்தேவியின் அவதாரம் என்று புகழ்பாடி வரவேற்பார்கள். ஆங்கிலக் கல்வியான பி.ஏ.வுக்கும், ஆட்டக்கல்வியான பரதநாட்டியத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறதென்று சிந்திக்க மாட்டார்கள். அதுவும் பணக்காரர்கள் நிறைந்த நாடு சிங்கப்பூர்.

"உன்னைப் பொறுத்த வரையில், மதி வளமோ, கலை வளமோ இல்லாமல் உடல் வளத்தாலேயே அந்த ஊரை ஆண்டு விடலாம். நாம் அங்குப் போகவேண்டியதுதான் பாக்கி. மற்றதெல்லாம் அங்கு நமக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது" என்று உற்சாகத்துடன் கூறினான் ஜெயசீலன்.

"சரி; உங்கள் இஷ்டப்போல் செய்யலாம்!" என்று செயலற்றுப்போய்க் கூறினாள் கமலா.

* * *

சிங்கப்பூரை அடைந்ததும் முதல் வேலையாக கலா மன்றம் துவக்குவதற்கான வேலைகளைச் செய்து முடித்தான் ஜெயசீலன். நவீன சாதனங்கள் அமைந்த ஒரு புகைப்பட நிலையத்துக்கு கமலாவை கூட்டிச் சென்று அவளை பல்வேறு விதமான கோணங்களில் உட்கார வைத்துப் புகைப்படம் எடுத்தான். ஒவ்வொரு கோணத்திலும் அவளது ஆடை அலங்காரம் கண்றாவியாகவும், பரம கண்றாவியாகவும் மகா கண்றாவியாகவும் இருந்தது. அந்தப் படங்களையெல்லாம் வரிசையாக ஒரு ஆல்பத்தில் அழகாக ஒட்டி வைத்துக்கொண்டான்.

அந்தச் சமயத்தில் சிங்கப்பூரில், சிங்காரம் செட்டியார் என்று ஒரு பெரும் பணக்காரர் இருந்தார். பெண்ணாசை கொண்டவர் என்று அவரைச் சொல்வதைவிட புடவை ஆசை கொண்டவர் என்று அவரைச் சொல்லிவிடலாம். காம விஷயங்களில் அவர் அவ்வளவு பலஹீனமானவர்!

ஜெயசீலன் சிங்கப்பூரில் தேச விசாரணை நடத்தி, சிங்காரம் செட்டியாரைப் பற்றி புரிந்துகொண்டான். அவரை, கலைமன்றத் திறப்பு விழாவுக்குத் தலைமை தாங்க ஏற்பாடு செய்துவிட்டான். கலா நிலையத் தலைவியான குமாரி கமலா பி.ஏ.வின் பல்வேறு

புகைப்படத் தோற்றங்களைப் பார்த்ததுமே, சிங்காரம் செட்டியாரின் மனம் நெகிழ்ந்து விட்டது.

அம்மா! காலைத் தூக்கி நின்றாடும் தெய்வம்! அதுவும் பி.ஏ. பட்டதாரி! அவளது கலா நிலையத்துக்குத் தலைமை தாங்கும் பாக்கியம் தனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது! அவளைப் பார்க்க, அவளோடு பேச, அவளிடம் பழக அற்புதமான ஒரு சந்தர்ப்பம் இப்பொழுது அவருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது! இதை எல்லாம் நினைத்ததும் சிங்காரம் செட்டியாருக்கு தலை கால் புரியவில்லை.

மன்றத்தைச் சிறப்பாக நடத்த ஏதாவது நன்கொடை வழங்க வேண்டுமென்று ஜெயசீலன் கூறியதும், ஐயாயிரம் வெள்ளி (அந்தக் காலத்தில் ஏழாயிரத்தைந்நூறு ரூபாய்) அடுத்த கணமே தன்கொடையாக அளித்தார். அதற்குப் பிரதியாகக் கமலாவின் புகைப்பட ஆல்பம் ஒன்றை அவருக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கினான் ஜெயசீலன். அந்த ஆல்பத்தைப் பார்க்கப் பார்க்க ஆயிரக் கணக்கிலே செட்டியாரிடமிருந்து நன்கொடை வந்து குவியுமென்று ஜெயசீலனுக்குத் தெரியும்.

ஜெயசீலனின் திட்டமும் வீண் போகவில்லை. சிங்காரம் செட்டியார் விழாவுக்குத் தலைமை வகிக்க வந்த அன்றைய தினம், கலை வளர்ச்சிக்கு (கமலாவின் வளர்ச்சிக்கு) இன்னொரு ஐயாயிரம் வெள்ளி நன்கொடை வழங்கினார்.

விழா முடிந்ததும் ஒரு சிறு தேநீர் விருந்து நடைபெற்றது. அந்த விருந்தில், சிற்றுண்டி சாப்பிட்டு முடித்ததும், கமலாவே தனது கையினால் சிங்காரம் செட்டியாருக்கு காபி ஆற்றிக் கொடுத்தாள். ஏதோ அப்ஸரஸின் கையால் அமிர்தத்தை வாங்கிக் குடிப்பதைப்போல் பரவசத்தோடு சிங்காரம் செட்டியார் காபியை வாங்கி பருகினார்.

அதன்பிறகு, சிங்காரம் செட்டியார் அடிக்கடி கலை மன்றத்துக்கு வந்து போக ஆரம்பித்தார். ஒவ்வொரு தடவையும் கணிசமான தொகைக்கு ஒரு செக் எழுதி கொடுத்துவிட்டுப் போவார். அதற்கேற்ப அவருக்கு ஒரு புதிய உபசாரம் செய்து மகிழ்விப்பாள் கமலா.

அன்றைய தினம் கமலா, சிங்காரம் செட்டியாருக்கு உதட்டினால் உபசாரம் செய்தபொழுது பத்தாயிரம் வெள்ளி ஒரு செக் ஜெயசீலனுக்குக் கிடைத்தது—எல்லாம் கலை வளர்ச்சிக்காக!

ஜெயசீலன், கமலாவுக்கும் சிங்காரம் செட்டியாருக்கும் இடையே நெருக்கமான நட்புறவு ஏற்பட்டுவிட வேண்டுமென்று நினைத்தான். அந்த நட்புறவு ஏற்படுவதற்குள்ளாகவே, பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் கலை மன்றத்துக்கு நன்கொடையாக வந்து சேர்ந்தன.

அந்த நட்புறவு ஏற்பட்டதும், சினிமாப் படம் எடுக்கும் திட்டம் ஒன்றுக்கு சிங்காரம் செட்டியார் ஒப்புதல் கொடுத்து விட்டார்.

எந்தக் கலை நிகழ்ச்சியிலும் பங்கு கொள்ள சங்கர் மறுக்கும் வழக்கம் இல்லை ஆதலால், சிங்காரம் செட்டியார் படப்பிடிப்பு விழாவுக்கு அவனைத் தலைமை தாங்க வேண்டிக் கொண்டபொழுது அவன் மறுக்கவில்லை.

சங்கரைத் தலைமை வகிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்ற திட்டம் ஜெயசீலனுடையதுதான்! இருந்தபோதிலும் திட்டத்தைப் போட்டுக் கொடுத்துவிட்டு அவன் பின்னணியில் ஒதுங்கிக் கொண்டான். ஏனென்றால், தனக்கு அந்த விவகாரத்தில் சம்பந்தம் இருக்கிறதென்று சங்கருக்குத் தெரிந்து விட்டால், அவன் விழாவுக்கு வராமலே ஒதுங்கி விடவும் கூடுமென்று அவனுக்கு அச்சம் ஏற்பட்டது.

சங்கர் அந்த விழாவில் பங்கு கொள்வதில் நிறைய ஆதாயம் இருந்தது என்று ஜெயசீலன் அறிவான். ஏனென்றால், நீதிபதி கலந்து கொள்ளும் அந்த விழாவுக்கு ஊரிலுள்ள பிரபலஸ்தர்கள் பலர் வருவார்கள். அவர்களில் மிகப் பெரிய பணக்காரர்களை மடக்கி தங்கள் திட்டத்துக்கு முதலீடு செய்ய ஏற்பாடு செய்யலாமென்று ஜெயசீலன் கருதினான்.

உள்நோக்கத்துடன் போடப்பட்ட இந்தத் திட்டத்தின்படி, ஏராளமான பிரபலஸ்தர்களுக்கு அழைப்புகள் அனுப்பப்பட்டன. விழாவை ஒட்டிய ஏற்பாடுகள் மிக ஆடம்பரமாக செய்து முடிக்கப் பட்டன. விழாவிலேயே, கமலாவின் கலை நிகழ்ச்சி ஒன்றும் இடம் பெற்றது.

விழா நடக்கும் சமயத்தில் எக்காரணம் கொண்டும் தான் அங்கே தலைகாட்டக் கூடாதென்று ஜெயசீலன் முடிவு செய்து கொண்டான். அம்மாதிரி தலைகாட்டினால், சங்கர் உஷாராகி அங்கு வரும் பிரமுகர்களை எச்சரித்துச் சென்றுவிடும் அளவுக்குத் துணிந்துவிடக் கூடுமென்ற பயமும் அவனுக்கு இருந்தது.

சிங்காரம் செட்டியாருக்குப், ஜெயசீலனின் திட்டம் ரொம்பவும் பிடித்திருந்தது. நொடித்துப் போனபிறகு கடன் வாங்க முயன்றால் யாருமே செப்புச் சல்லிக் காசுகூடக் கடன் கொடுக்க மாட்டார்களென்றும் நன்றாக இருக்கும்பொழுதே நிறையக் கடன் வாங்கிச் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும், அசுரத்தனமான தார்மீக மந்திரத்தை ஜெயசீலன், செட்டியாரின் மனதில் ஏற்றி வைத்திருந்தான்.

அழிவு காலத்தை நோக்கிச் சாரட்டு பூட்டிக்கொண்டு ஊர்வலம் கிளம்பியிருந்த சிங்காரம் செட்டியாருக்கு ஜெயசீலனின் விபரீத யோசனைகள் ரொம்பக் கவர்ச்சிகரமாகத் தோன்றின. எனவே அந்த விழாச் சமயத்தில் விஜயம் செய்யப்போகும் பல தன வணிகர்களிடம் எந்தெந்த ரீதியில் எப்படி எப்படிக் கடன் கோரிப் பெறுவது என்பதற்கு, ஜெயசீலனைத் திட்டம் தீட்டச் சொல்லியிருந்தார்.

இப்படிப்பட்ட மாய்மால வேலைகளில் மகாமேதையான ஜெயசீலன், மிக அக்கறையோடு, விழாவுக்கு வரும் ஒவ்வொரு பணப்

பிரபுவின் திறமையையும் அற்புதமாகக் கணக்கெடுத்து, ஒவ்வொருவரையும், எந்தெந்த ரீதியில் மடக்கிப்போட முடியுமென்றும் திட்டம் தயாரித்துக் கொடுத்து விட்டான்.

இப்படிப்பட்ட அமர்க்களமான பின்னணி நிகழ்ச்சிகளோடு படப்பிடிப்பு ஆரம்ப விழா வைபவம் நடைபெற ஆரம்பித்தது.

கலை நிகழ்ச்சியில் பங்கு கொள்ளப்போகும் பெண் கமலாஸ்ரீ, பி.ஏ. என்று இருந்ததால், சங்கருக்கு அவள் தன் மைத்துனி கமலாதான் என்ற சந்தேகமே முதலில் ஏற்படவில்லை. அதுவும் அவன் ஜெயசீலனோடு நட்புறவு கொண்டு அலைகிறான் என்று விமலா கூறியதிலிருந்து, அவள் சென்னையில்தான் எங்காவது சீரழிந்து கொண்டு கிடப்பாள் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

படப்பிடிப்பு ஆரம்ப விழாவின் துவக்கப் பேச்சு சமயங்களிலோ, மற்ற நிகழ்ச்சிகளிலோ கமலா கலந்துகொள்ள வில்லை. எனவே கலை நிகழ்ச்சி ஆரம்பமானபோது, மேடையில் கமலாஸ்ரீயைப் பார்த்ததும் சங்கர் பிரமித்துப் போய்விட்டான். 'ஸ்ரீ' என்ற அடைமொழியோடு மேடையில் ஆடுவது தனது பழைய கமலாதான் என்று அவனுக்குப் புரிந்து விட்டது. விவரிக்க முடியாத என்னென்னவோ வித மனயெழுச்சிகளோடு, அந்தக் கலை நிகழ்ச்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் சங்கர்.

கமலாவின்மீது தனக்கு ஆத்திர உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறதா, அல்லது அன்பு உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று அவனால் நிர்ணயிக்க முடியவில்லை. எப்படி இருந்தாலும், நிகழ்ச்சி முடிந்ததும் அவளை நேரில் பார்த்துப் பேசவேண்டுமென்ற தவிப்பு அவனுக்கு ஏற்பட்டது

கமலாஸ்ரீ நடனமாடினாள் என்று சொல்வதைவிட, காமம் ஆடினாள் என்று சொல்வதே பொருத்தமாக இருக்கும். ஏனென்றால் அவளது ஒவ்வொரு அசைவும், பார்ப்பவர்கள் உள்ளத்திலே மோகாவேசத்தை எழுப்புவதாக இருந்தது. வாழ்க்கையில் எண்ணற்ற மனச்சோர்வுகளுக்கு ஆளாகி விரக்தி மனப்பான்மையை எட்டிப் பிடித்திருந்த சங்கரின் மனதில்கூட அவளது ஆட்டம் ஒரு இனம் புரியாத இன்ப போதையைத் தோற்றுவித்தது. விழா முடிந்ததும், அவளைக் கண்டிப்பாகச் சந்தித்துப் பேச வேண்டுமென்று ரவிசங்கரின் மனதிலே எண்ணம் எழுந்தது.

கலை விழா முடிந்ததும் சிங்காரம் செட்டியார் சங்கரை அளவு கடந்த ராஜோபசாரம் செய்தார் விழாவுக்கு வந்த பிரமுகர்கள் எல்லாரும் சங்கரை வந்து சூழ்ந்துகொண்டு அவனிடம் அறிமுகம் பெறத் தவித்தார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில் கிட்டத்தட்ட அரை மணி நேரம் வியர்த்தமாகக் கழிந்தது.

கடைசியாக சிங்காரம் செட்டியாருடன் சங்கர் தனியாகப் பேசுவதற்கு சிறிது சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அந்தச் சமயத்தில் சங்கர் எல்லைகடந்த உள்ள நிறைவோடு, "கமலாஸ்ரீயின் நாட்டியம் ரொம்ப அற்புதமாக இருந்தது" என்று வாயாரப் புகழ்ந்தான்.

"அந்த அம்பாள் நிகழ்ச்சி முடிந்ததும், தனது மேக்-அப்பை கலைத்துவிட்டு உங்களை நேரில் சந்தித்து ஆசி பெற வேண்டும் என்ற தவிப்பில் இருந்தாள். ஆனால் திடீரென்று அந்த அம்மா ளுக்கு இலேசாக நெஞ்சு வலி ஏற்பட்டதால், டாக்டர் வீட்டுக்கு உடனே புறப்பட்டுவிட்டாள்" என்று நயமாகக் கூறினார் சிங்காரம் செட்டியார்.

அவர் அம்மாதிரி நயமாகக் கூறுவதற்கும் காரணம் இருந்தது. ஜெயசீலன்தான் அன்றைய தினம் அவர்கள் சந்திப்பு நடைபெறக் கூடாதென்றும், அதை வேறொரு சமயத்தில் பயன்படுத்தி நல்ல பலனை அடையலாமென்றும் செட்டியாரை எச்சரித்திருந்தான். அதன்படி கமலா, 'மேக்-அப்'பைக் கலைக்காமலே வீட்டுக்குக் கிளம்ப நேர்ந்துவிட்டது!

அன்றிரவு வீடு திரும்பும்பொழுது சங்கருக்குப் பெருத்த ஏமாற்றமாகத்தான் இருந்தது.

7. இருட்டைக் காதலித்த இரு உள்ளங்கள்

படப்பிடிப்பு ஆரம்ப விழாவைத் தொடர்ந்து ஜெயசீலன், அங்கு விஜயம் செய்திருந்த பணமுதலைகள் பலரை, தனது முன் ஏற்பாடான திட்டத்தின்படி தந்திரமாக வேட்டையாட ஆரம் பித்தான். ஜெயசீலனின் நாவன்மையும், சிங்காரம் செட்டியாரின் பொருள வன்மையும், ஏராளமான பணக்காரர்களை ஜெயசீலன் விரித்த வலையில் விழச் செய்துவிட்டன.

எதிர்பார்த்த அளவுக்குமேல் சிங்காரம் செட்டியாருக்கு ஏராள மான பேர் கடன் கொடுக்க முன்வந்தார்கள். பல லட்ச ரூபாய்கள் சிங்காரம் செட்டியாருக்குக் கைமாறியதும், ஜெயசீலன் பலவித மான தந்திரங்களைக் கையாண்டு அவரிடம் பணம் பறித்து. தனிப் பட்ட முறையில், தானும் ஒரு தொழில் ஸ்தாபனம் நிறுவ ஏற்பாடு செய்தான். அந்த நிறுவனம்தான் அவனது வீழ்ச்சிக்கு அடிக் கல்லாக அமைந்தது!

சிங்கப்பூரில் மலேயாக்காரர்கள், தமிழர்கள், சீனர்கள், ஆங்கிலேயர் போன்ற பல்வேறு இனத்தவர் இருந்து வந்தார்கள். அவர்கள் எல்லோரையும் சூறையாடக்கூடிய ஒரு சர்வதேச மோசடி ஸ்தாபனத்தைத்தான் ஜெயசீலன் தோற்றுவித்து, அதில் ஆரம்ப வெற்றியும் கண்டுவிட்டான். அதனால் அவனுக்கு அந்த மோசடித் துறையில் யமத் துணிச்சல் ஏற்பட்டு, பயங்கரமான ஆபத்துகளுக்கெல்லாம் தலை கொடுக்க ஆரம்பித்தான்.

கொஞ்ச காலம்வரை அவனது ஸ்தாபனங்கள் சிக்கல் இல்லா மல் நடந்து வந்தன. ஆனால் திடீரென்று எதிர்பாராதவிதமாக ஒரு சங்கடமான நபரிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டுவிட்டான் ஜெய

சிலன். அந்த நபர், போலீசிலே புகார் செய்யத் துணிந்து விட்டான்.

இந்த நெருக்கடியான சமயத்தில் சிங்காரம் செட்டியார் அவனுக்கு உதவி செய்ய முன்வந்தார். அந்த மோசடியில் சம்பந்தப் பட்ட தொகையைத் தான் உடனே செலுத்தி விடுவதாகவும், போலீசுக்குச் செல்ல வேண்டாமென்றும், அந்த மனிதனை நேரில் சந்தித்து வேண்டிக் கொண்டார்.

ஆனால் அந்த மனிதன் ஒரே பிடிவாதமாக இருந்தான். தனது பணம் போனாலும் அக்கறை இல்லை என்றும், இந்த மோசக்காரனை சிறைக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்றும், அவன் மூர்க்கத்தனமாக முடிவு செய்து விட்டான்.

அந்த முடிவின்படி போலீசில் புகார் தாக்கல் செய்யப் பட்டது. ஜெயசீலன் கைது செய்யப்பட்டான். சிங்காரம் செட்டியார் அவனுக்கு ஜாமீன் கொடுத்து வெளியே கூட்டி வந்தார்.

விதியின் விசித்திரப் போக்கிலே, நீதிபதி சங்கரின் கோர்ட்டுக்குத்தான் அந்த வழக்கு விசாரணைக்கு வந்தது. விசாரணை தேதி குறிப்பிட்டு ஜெயசீலனுக்கு கோர்ட் சம்மனும் "ஸர்வ்" செய்யப் பட்டது.

சங்கர் முன்னால் அந்த வழக்கு விசாரணைக்கு வருவதில் ஜெயசீலனுக்கு அளவுகடந்த மனச்சங்கடம் ஏற்பட்ட போதிலும், ஒரு விதத்தில் அவனுக்கு ஆனந்தத்தையும் ஏற்படுத்தியது. ஏனென்றால், கமலாவிடம் சங்கர் தனது நெஞ்சைப் பறிகொடுத்திருக்கிறான் என்று சிங்காரம் செட்டியாரின் பேச்சிலிருந்து ஜெயசீலன் புரிந்து கொண்டிருந்தான். எனவே, இந்த வழக்கைத் தனக்கு அனுகூலமாக்கிக்கொள்ள கமலாவின் மூலம் முயற்சி செய்து வெற்றி கண்டு விடலாமென்ற மனத் தென்பு ஜெயசீலனுக்கு ஏற்பட்டு இருந்தது

வழக்குகளை சீக்கிரம் முடிவு கட்டும் ஆற்றல் படைத்தவன் என்று பெயர் பெற்ற சங்கர், விசாரணையை சுறு சுறுப்பாகவே நடத்திச் சென்றான். கோர்ட்டிலே, ஜெயசீலனைத் தனக்குத் தெரியுமென்று அவன் காட்டிக் கொள்ளவே இல்லை. ஜெயசீலனும், அவனது முகத்தை எவ்வளவு தூரம் நேரிடப் பார்க்காமல் தவிர்க்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்குத் தவிர்த்துக் கொண்டு வந்தான். தொடர்ந்து சில தினங்கள் விசாரணை நடைபெற்றது. மறுநாள் அந்த வழக்கில் தீர்ப்புச் சொல்லுவதாக நிர்ணயிக்கப் பட்டது.

அன்றிரவு ஏழு மணிக்கு கமலாவிடம் மிக அக்கறையோடு பேசிக்கொண்டிருந்தான் ஜெயசீலன்.

"நீ இன்றிரவு எப்படியாவது சங்கரின் மனதை மயக்கி, எனக்கு சாதகமாகத் தீர்ப்பு எழுதச் செய்துவிட வேண்டும்! இல்லாவிட்டால் நம் இருவரின் எதிர்காலமும் நிர்மூலமாகி விடும்!" என்றான் ஜெயசீலன்.

COMICSPDFTIMES

கமலாவின் கண்களிலே அவநம்பிக்கையும், கலவரமும் தாண்டவமாடின. தனது முந்திய துரோகத்தை நினைத்து சங்கர் தன்னிடம் துரோகமாக நடந்து கொள்வாரோ என்ற சந்தேகமும் அவளுக்கு இருந்தது. இருந்தபோதிலும், சங்கர் தன்னைக் காதலிப்பதாகக் கூறிவிட்டு, தனது அக்காளை சிங்கப்பூருக்குத் தருவித்துக் கொண்டது பெரும் துரோகம் அல்லவா என்றும் அவள் மனம் எதிர்க் கேள்வி கேட்டுக் கொண்டது. எப்படி இருந்தாலும், சிங்காரம் செட்டியார் கூறியதிலிருந்து, இன்றைய தினம் அவனது மனப்போக்கு தன்பக்கம் சாதகமாகத்தான் திரும்பி இருக்கக் கூடுமென்ற தன்னம்பிக்கையும் அவள் மனதில் துளிர்த்தது.

ஜெயசீலனை இந்தச் சிக்கலிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டியது தனது கடமை என்று அவள் தீவிரமாக நினைத்தாள். ஏனென்றால் தனது உல்லாச வாழ்க்கைக்குத் தேவையான குயுக்தி வழிகளை வகுத்துக்கொடுக்க அவன் உதவி கமலாவுக்குப் பெரிதும் தேவைப்பட்டது. அதோடு, காமம் சம்பந்தப்பட்ட வகையில் தன் ஒருவனின் ஏகபோக உரிமைப் பொருளாக கமலா இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்காமல், அவளது மன இஷ்டப்படியும், காம ஈடுபாடுகள் நடத்த ஜெயசீலன் அவளை அனுமதித்திருந்தான்.

இந்த அளவுக்குத் தனக்குப் பொருத்தமான துணைவன் கிடைப்பது துர்லபம் ஆதலால் அந்தத் துணைவனைக் கைநழுவிப் போக விடவும் அவள் விரும்பவில்லை. எனவே, சங்கரின் மனச் சபலத்தைப் பயன்படுத்தி ஜெயசீலனுக்குக் கட்டாயம் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று தீர்மானித்தாள்.

வெகு நேரம் வரையில் கமலா ஒன்றும் பேசாமல் இருப்பதைக் கண்ட ஜெயசீலன், "ஏன் கமலா, திகைக்கிறாய்? சங்கர் இப்பொழுதிருக்கும் மனநிலையில், நீ கிழித்தக் கோட்டைத் தாண்ட மாட்டான்" என்றான்.

"சரி, நான் போய் அவரைச் சந்திக்கிறேன்!" என்று உறுதியாகக் கூறினாள்.

* * *

சங்கரின் வீட்டிலே ஒரே ஒரு வயோதிக வேலைக்காரன்தான் இருந்து வந்தான். அவனும், இரவு ஏழு மணிக்குத் தன் வீடு சென்று விடுவான். அவனுக்கு உணவு தயாரிக்கும் சமையல்காரி காலை ஆறு மணிக்கு வந்தாளானால், மாலை ஆறு மணிக்குத் தன் வீடு திரும்பி விடுவாள்.

எனவே இரவு ஏழு மணியிலிருந்து மறு நாள் காலை ஆறு மணி வரையில் சங்கர் மட்டும்தான் தனியே வீட்டில் இருப்பது வழக்கம். இந்த உண்மையையும், ஜெயசீலன் தெரிந்து வைத்து கமலாவுக்கு கூறி இருந்தான்.

அன்றிரவு எட்டரை மணிக்கு சாப்பாட்டை முடித்துவிட்டு, சங்கர் ஹாலில் அமர்ந்து பத்திரிகை படித்துக் கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது, தெருவாயில் கதவு தட்டப்படும் சத்தம் கேட்டது. உண்மையில் அது சங்கருக்கு ஆச்சரியத்தையே ஏற்படுத்தியது. ஏனென்றால் இரவு நேரங்களில் அவனைச் சந்திக்க யாருமே வருவதில்லை.

சிறிது வியப்போடு தெரு வாயிற்கதவை நோக்கி நடந்த சங்கர், கதவைத் திறந்ததும் பிரமைதட்டிப்போய் நின்றான். அவன் கொஞ்சம்கூட எதிர்பாராத நிலையில் கமலா அங்கு நின்று கொண்டிருந்தாள்.

"வா, கமலா! வா!" என்று எல்லை கடந்த மன நிறைவோடு அவளை உள்ளே வரவேற்றான் சங்கர். வீட்டுக்குள் கமலா நுழைந்ததும், தெருக்கதவைத் தாழிட்டுக்கொண்டு, அவளை மாடிக்கு அழைத்துச் சென்றான்.

மாடி அறை ரொம்ப விசாலமாக இருந்தது. பல விலையுயர்ந்த சோபாக்களும் போடப்பட்டு இருந்தன. ஒரு மூலையில் பிரம்மாண்டமான கட்டில் ஒன்று போடப்பட்டிருந்தது. அறையில் இருந்த சுவரொட்டிக் கண்ணாடி அலமாரிகளில ஏராளமான புத்தகங்கள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. அறை வாயிற் படியின் மேல் பக்கத்திலே, ஒரு பிரம்மாண்டமான என்லார்ஜ்மென்ட் படம் மாட்டப்பட்டிருந்தது. அந்தப் படத்தில், விமலா புன்னகையுடன் காட்சியளித்துக் கொண்டிருந்தாள். அந்தப் படத்திற்கு அழகான மலர் மாலை போடப்பட்டு, அருகிலே ஊதுவர்த்தி ஒன்று கொளுத்தப்பட்டு இருந்தது.

அந்த அறைக்குள் நுழைந்து சோபாவில் அமர்ந்ததும், கமலாவின் பார்வை அந்தப் புகைப்படத்தின்மீது சென்றது. கொஞ்ச நேரம் வரை அந்தப் படத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள் கமலா. அவள் கண்களிலே இலேசாக கண்ணீர்த் துளிர்த்தது

அந்தச் சமயத்தில் தனது தோள் பட்டையின்மீது இரு கரங்கள் தீண்டுவதை உணர்ந்த கமலா மெதுவாக அண்ணார்ந்து பார்த்தாள். சங்கர் சோகமான முகத் தோற்றத்துடன் கமலாவின் முகத்தைப் பார்த்தான்.

"நடந்ததை நினைத்து வருத்தப்பட்டுப் பயனில்லை கமலா" என்று வேதனையோடு கூறினான் சங்கர்.

கமலாவின் கண்களில் துளிர்த்திருந்த கண்ணீர் கட கடவென கன்னங்களில் வழிந்தோடியது. தோளின் மீதிருந்த அவனது இரு கரங்களையும் தன் கைகளால் பற்றிக் கீழே இழுத்து தன் கழுத்தில் மாலையாகச் சுற்றிக் கொண்ட கமலா, "நீங்கள் என்னை மோசம் செய்து விட்டீர்கள்! உங்களால் என் வாழ்வே தேய்ந்த கனவாக மாறி விட்டது" என்று தேம்பினாள்.

"நடந்ததையெல்லாம் மறந்துவிடு!" என்று கெஞ்சும் குரலில் கூறியபடி அவள் முகத்தை நோக்கிக் குனிந்த சங்கர், கோதிப் பேசப்போயிருந்த அவளது சிவந்த அதரங்களில் தன் இதழ்களை ஒற்றி, அவளை மேலே பேசவிடாமல் தடுத்துவிட்டான்.

எவ்வளவு நேரம் அந்த நிலையில் இருந்தோம் என்று அவர்கள் இருவருக்குமே தெரியாது. கடிகாரத்தில் மணி ஒன்பது அடிக்கும் சப்தத்தில் பிரக்ஞை பெற்ற சங்கர் தன் இரு கரங்களாலும் அவளை சோபாவிலிருந்து வாரித் தூக்கி நிறுத்தி தன் உடலோடு சேர்த்து அணைத்துக் கொண்டான்.

பிறகு அவளது இடையில் தனது கையைக் கொடுத்து, மெதுவாக கட்டிலை நோக்கி அழைத்துச் சென்றான். கட்டிலை அடைந்ததுமே, அவளது கை தானாகவே மின்சார விளக்கை அணைத்தது. அறை முழுவதும் இருள் சூழ்ந்தது!

உள்ளபடியே சங்கருக்கு அப்பொழுது இருட்டுத் தேவைப்பட்டது. அகக் கண்களையும், புறக்கண்களையும் ஏகக் காலத்தில் இருளில் தடுமாற விட்டுவிட்டு, கமலாவை எப்படியும் அடைய வேண்டுமென்ற தவிப்பு அவன் நெஞ்சை வாட்டி எடுத்தது.

விளக்கொளியில் தன்னையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் விமலாவின் படத்தின் முன்பாக அவனால் எந்தத் தீச்செயலையும் துணிந்து செய்ய முடியாது. அதேபோல சமீப காலத்தில் புனிதமான அகத்தெளிவு பெற்றிருக்கும் அவன் எந்த ஒளியின் முன்பும் எந்த இழி செயலையும் செய்ய முடியாது.

இருளிலே இரவு கழிந்துகொண்டே இருந்தது.

இடையிலே கமலா ஒருமுறை முனகினாள்:

"எப்படியாவது ஜெயசீலனுக்கு உதவி செய்யுங்கள்!"

அப்பொழுது சங்கருக்கு வேகமாக மூச்சு வாங்குவதை கமலா உணர்ந்தாள். பாசத்தோடு தனது முகத்தை அவளது முகத்தோடு ஒற்றியபடி சங்கர் பரவசமான குரலில், "உனக்கு எது நல்லதோ அதை எந்த ஆபத்துக்கும் துணிந்து செய்வேன்!" என்றான்.

கமலா அதற்கு விளக்கம் கேட்கும் முன்னால் அவன் அதரங்களில் தன் இதழ்களை வைத்து அழுத்திக் கொண்டான்.

8. உதட்டைத் துடைத்துக் கொண்ட உத்தமி

அன்றைய தினம் நீதி மன்றத்திலே கூட்டம் நிறைந்திருந்தது. ஜெயசீலன் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டபொழுது, கொஞ்சங்கூட கலங்காத மனோநிலையுடன் காணப்பட்டான். அவனைப் பார்த்த பொழுது அவனுடைய வக்கீலுக்கே ஆச்சரியமாக இருந்தது.

நீதிபதி ஆசனத்தில் வந்து அமர்ந்த சங்கர் குற்றவாளி ஜெயசீலனை ஏறிட்டுப் பார்த்தார். வழக்கமான வறண்ட குரலில் அவர் வாயிலிருந்து வார்த்தைகள் வெளிவந்தன:

"ஜெயசீலனாகிய நீ, மாட்சிமை தங்கிய மன்னர் சர்க்காரின் சட்ட திட்டங்களுக்குக் கட்டுப்படாமல், மோசடி, நம்பிக்கைத் துரோகம், நாணய பங்கம், முதலிய எட்டுவிதமான குற்றங்களைச் செய்திருக்கிறாய்..."

இதைத் தொடர்ந்து அந்தக் குற்றங்களையும், அவற்றுக்குத் தண்டனை வழங்கும் சட்டப் பிரிவுகளையும் தொடர்ந்து படித்துக் கொண்டே சென்றார் சங்கர்.

குற்றச்சாட்டுகள் படிக்கப்பட, படிக்கப்பட, ஜெயசீலனின் நரம்புகள் புடைத்தன. அவனை அறியாமல் அவன் உடலில் ஒரு பதை பதைப்பு ஏற்பட்டது. முகமெல்லாம் வியர்த்துக் கொட்டியது. தன்னை விடுதலை செய்பவராக இருந்தால், எதற்காகத் தன் குற்றங்களை இவ்வளவு ஆழ்ந்து அவர் குறிப்பிட வேண்டும்?...... ஒருக்கால்......ஒருக்கால் முதலில் அந்தக் குற்றங்களை எல்லாம் விஸ்தாரமாக விவரித்துவிட்டு முடிவில், 'இருந்தாலும்' என்ற சந்தி மொழி சேர்த்துப் பேசப் போகிறாரோ என்ற தவிப்பும் அவனுக்கு ஏற்பட்டது.

தன்னைப் பற்றி மற்றவர் தவறாக நினைக்கக் கூடாது என்பதற்காக சங்கர் அம்மாதிரி அரண்கட்டி பேசக் கூடுமென்று அவனுக்குத் தோன்றியது. அந்த 'இருந்தாலும்' என்ற வார்த்தை எப்பொழுது சங்கரின் வாயிலிருந்து வரப்போகிறதென்று தவித்துக் கொண்டிருந்தான் ஜெயசீலன்.

"இருந்தாலும்...!"

இந்த ஒரு வார்த்தைக்கு எப்படிப்பட்ட மகத்தான சக்தி இருக்கிறது! அந்த வார்த்தை ஒருவனுடைய வாழ்க்கைப் போக்கையே எவ்வளவு தலைகீழாக மாற்றி அமைத்துவிடும் வல்லமை பெற்றிருக்கிறது! அந்த ஒரு சொல்லின் வருகைக்காக மாபெரும் ஜெகதல பிரதாபனான ஜெயசீலனே எவ்வளவு தூரம் தவித்து, தத்தளித்து, காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்தச் சொல் வருமா? எப்பொழுது வரும்?—இப்படித் தவியாய்த் தவித்தது அவன் உள்ளம்

மிக நீண்ட தீர்ப்பான அந்தத் தீர்ப்பை நீதிபதி சங்கர் படிப்பதற்கு ஒரு மணி நேரமாயிற்று.

அந்த ஒரு மணி நேரமும் ஜெயசீலன், அந்த ஒரு வார்த்தைக்காகத்தான் உயிரைப் பிடித்துக்கொண்டு காத்திருந்தான். ஆனால் அந்த 'இருந்தாலும்' என்ற வார்த்தை வரவில்லை—கடைசிவரை வரவே இல்லை!

தொடர்ந்து படித்தார் நீதிபதி:

"சமூகத் துரோகமான இந்தப் பயங்கர குற்றங்கள் எட்டுக்கும் தனித் தனியே ஒன்றரை ஆண்டுகள் கடுஞ்சிறைவாச தண்டனை

"தடைக்றேன். ஒவ்வொரு தண்டனையையும் தனித்தனியே அனுபவிக்க ஆணை இடுகிறேன்..."

ஜெயசீலன் தலை சுழன்றது! எட்டு தண்டனை! ஒவ்வொன்றும் ஒன்றரை வருடம்! தனித்தனியே அனுபவித்தல்! மொத்தம் பன்னிரண்டு ஆண்டு கடுஞ்சிறை வாசம்!

குத்தீட்டியால் தாக்கப்பட்ட வேங்கையைப்போல் கொதித்து எழுந்தான் ஜெயசீலன்.

"அக்கிரமக்காரா! உன்னைப் பழி வாங்காமல் விடமாட்டேன்" என்று பற்களை நற நறவென்று கடித்தபடி முஷ்டியை உயரே உயர்த்திக் காட்டினான்.

அதே வினாடி ஜெயசீலனை இரண்டு இரும்புக் கரங்கள் பற்றி, குற்றவாளிக் கூண்டிலிருந்து சிறைச்சாலைக்குச் செல்ல இழுத்துச் சென்றன.

ஜெயசீலனின் வழக்கு முடிவு பொது மக்களிடையே பெருத்த பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. சங்கரின் நீதியான போக்கு, எல்லோருடைய மனதையும் வெகுவாகக் கவர்ந்தது. நகர் முழுவதும் இதைப் பற்றியே ஒரு பேச்சாக இருந்தது.

ஆனால் அன்று மாலை பத்திரிகைகளில் வெளிந்த ஒரு செய்தி, எல்லோரையும் பிரமைத் தட்டிப் போகச் செய்தது. அந்தச் செய்தி இதுதான்:

நீதிபதி சங்கர் ராஜினமா செய்தார்!
உடல்நிலை காரணமாக ஓய்வு எடுக்கப் போகிறார்!
—சிங்கப்பூர்...

பொது மக்களின் பெருமதிப்புக்குப் பாத்திரமான நீதிபதி சங்கர், இன்று மாலை தனது பதவியை ராஜினமா செய்துவிட்டார். தனது உடல்நிலை காரணமாக, தொடர்ந்து பணியாற்ற முடியாதென்று தீர்மானித்து, தான் ராஜினமா செய்திருப்பதாய் அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

எதிர்பாராத இந்தப் பதவி விலகல் மக்கள் மனதிலே அளவு கடந்த வருத்தத்தை ஏற்படுத்தும் என்பது திண்ணம். அவரது உடல்நிலை தேறி, மீண்டும் மக்கள் சேவையைத் தொடர்ந்து அவர் செய்ய அனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று வாசகர்கள் சார்பில் நாம் எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

வாழ்க்கை வரலாறு

நீதிபதி சங்கர் தமிழ்நாட்டிலே சென்னையில் பிறந்தவர். மாநிலக் கல்லூரியில் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்ற பிறகு,

COMICSPDFTIMES

சென்னை சட்டக் கல்லூரியில் எம்.எல். படித்து தேறினர். அதன்பிறகு சில காலம் சென்னையிலேயே கிரிமினல் வக்கீலாக இருந்து கீர்த்தி பெற்ருர்.

அதன்பிறகு மலேயா நாட்டுக்கு வந்து சேர்ந்த சங்கர், தனது நுண்ணறிவால் இங்கு புகழ் பெற்றதோடு மட்டுமல்லாமல், தனது நேர்மை உணர்ச்சியால், எல்லோருடைய மதிப்புக்கும் ஆளானுர். அந்த நேர்மைக்குப் பரிசாக அவருக்கு நீதிபதி உத்தியோகம் கிடைத்தது.

இந்தத் தருணத்தில் அவரது அருமை மனைவி விமலா தேவியார், தலைப்பிரசவத்தில் அகால மரணம் அடைந்தார். அன்று முதலே சங்கருக்கு மனநோய் பற்றிக் கொண்டது. அதன் விளைவாகத்தான் இப்போது உடல் நோய் பற்றி, ஓய்வு தேட வேண்டிய அவசியத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது என யூகிக்கிருேம்.

நீதிபதியாக அவர் பணியாற்றிய காலத்திலே, எத்தனையோ வழக்குகளில் உதாரணத் தீர்ப்பு வழங்கி இருக்கிருர். அவரது கடைசி தீர்ப்பும் அதைப் போன்றது தான்.

—ஆசிரியர்.

சிங்கப்பூர் முழுவதும் பரபரப்பை ஏற்படுத்திய இந்தச் செய்தியை, குமாரி கமலாஸ்ரீயும் படித்தாள். அவள் இதழின் கோடியிலே ஒரு இகழ்ச்சிச் சிரிப்பு தெளிந்தது

“நயவஞ்சகன்! நன்றி இல்லாதவன்!” என்று குமுறிய கமலாஸ்ரீ, தனது புடவைத் தலைப்பால் தன் உதடுகளை அழுத்தித் தேய்த்து, ஏதோ ஒரு விரும்பத்தகாத நினைவை அகற்ற முயல்பவள் போல போராடிக் கொண்டிருந்தாள்.

மாலைப் பத்திரிகையைப் படித்த சங்கர், வெகு நேரம் வரையில் அசையாமல் உட்கார்ந்திருந்தான். தனது வாழ்வில் ஏற்பட்ட பல பிரமிக்கத்தக்க ஏற்றங்களும் தாழ்வுகளும் அவனை வெகுவாக வேதனை கொள்ளச் செய்தன.

தன்னை ஒழுக்கமானவன் என்ருே, ஒழுக்கஹீனன் என்ருே வரையறுத்துக் கொள்ள முடியாமல் தவித்தான் சங்கர். ஜெயசிலனின் தொடர்புதான் தன்னை அம்மாதிரி தர்மசங்கடமான வாழ்க்கையை நடத்தச் செய்தது என்றும் அவனுல் கூறிவிட முடியவில்லை. ஏனென்ருல் ஜெயசீலனின் செல்வாக்கு தன் மீது பாவாத நேரங்களில் கூட, தன் வாழ்க்கை விபரீதமான போக்கில் சென்றிருக்கிறதென்றே அவனுக்குத் தோன்றியது.

கமலாவைக் காதலித்து விட்டு, விமலாவை ஏன் அவன் தழுவிக்க வேண்டும்? விமலா மறைந்தபிறகு கமலாவிடம் ஏன் அவன்

காம இச்சை கொண்டு தன்னை மறக்க வேண்டும்? நேற்றிரவில் நடந்த நிகழ்ச்சி ஒரு நல்லவன் வாழ்வில் நடக்கக் கூடியதா?.... இருந்தாலும் அது அவன் வாழ்வில் நடந்து விட்டது!

இப்படி எத்தனையோ காரணங்களை மனதில் நினைத்துத்தான் சங்கர் தனது பதவியை ராஜிநாமா செய்தான். தெய்வீகம் நிறைந்த அந்தப் பதவியில், தன்னைப் போன்றவன் அமர்ந்து பரிபாலனம் செய்ய முயல்வது, மகா பாவம் என்று அவனுக்குப் பதைப்பாக இருந்தது. அதோடு அதர்ம சூழ்நிலையிலும் பாசவலையிலும் சிக்கித் தவிக்கும் தனக்கு தர்மபரிபாலனம் செய்யும் தகுதி கிடையாதென்றே அவன் மனதில் பட்டது.

ராஜிநாமா செய்தபிறகு தனது வாழ்க்கைத் திட்டம் என்ன வென்று அவன் முடிவு செய்யவில்லை. எதையுமே செய்யாமல் சிங்கப்பூரில் உல்லாசமாகக் காலந் தள்ளும் அளவுக்கு அவனுக்கு பணம் இருந்தது.

இருந்தபோதிலும் அவன் சோம்பேறியாக மூலையில் உட்கார்ந்து கிடக்க முடியாது.

அடுத்து என்ன?— இந்தக் கேள்விதான் அவன் சிந்தனையைச் சித்ரவதை செய்து கொண்டிருந்தது.

9. காதலிலே எல்லை கண்ட கமலாஸ்ரீ

கமலாஸ்ரீ பி. ஏ. நடித்த முதல் படம் ஏக அமர்க்களமாக திரையிடப்பட்டது. கிழிந்துபோன நீச்சல் உடையுடன் ஒரு பெண் தோற்றம் அளித்தால் எப்படி இருக்குமோ, அந்த அளவு காம வேசமூட்டும் அரைகுறை ஆடைகளில் பல காட்சிகளில் கமலாஸ்ரீ தோன்றியதால் இளைஞர்களெல்லாம் ஆயிரக்கணக்கிலே அந்தப் படக் காட்சி நடக்கும் கொட்டகையை முற்றுகையிட்டு டிக்கெட் கிடைக்காமல் தவித்தார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் கமலாஸ்ரீ, கமலாஸ்ரீ என்ற கதறலாகவே இருந்தது.

சிக்கனமான செலவில் அந்தப் படத்தை எடுத்திருந்தால், சிங்காரம் செட்டியார் குபேரர் ஆகியிருப்பார். ஆனால், ஜெயசீலன் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைக் கண்டபடி வாரி இறைத்ததாலும், அதில் தானும் சுருட்டிக் கொண்டதாலும், அந்தப் படத்தைப்போல பத்துப் படங்கள் வெளியிட்டு வசூல் செய்தாலும், அந்த ஒரு படத்திற்குச் செலவான தொகை கைக்கு வந்து சேராது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தது.

எது எப்படி இருந்தாலும் கமலாஸ்ரீயின் புகழ் உச்சக் கட்டத்தை அடைந்தது. நடிப்பிலே திறமை இல்லாவிட்டாலும், உடலமைப்பு ஓஹோ என்றிருந்ததால் அவள்மீது ஏராளமான பணக்காரர்களின் திருஷ்டி விழுந்தது.

கட்டுக் கடங்காத காட்டுமிராண்டி வாழ்க்கை நடத்தி வழக்கப் பட்டுப்போன கமலாஸ்ரீக்கு இந்த புது வாய்ப்பு எல்லை கடந்த புளகாங்கிதத்தை ஏற்படுத்தியது.

பொதுவாக இம்மாதிரி வழிகளில் சேரும் பணம், வீண் விரயங்களில்தான் செலவாகி அழியும். ஆதலால், கமலாஸ்ரீயின் வருமானமும் தண்ணீராகக் கரைந்து கொண்டிருந்தது.

இப்பொழுதெல்லாம் அவளுடைய போக்கே அலாதியாக மாறி இருந்தது. இதுநாள் வரை காணப்படாத அளவுக்கு அவளுக்கு கர்வம் தலைதூக்கியது. யாரையும், எதையும் துச்சமாக மதிக்கும் மனப்போக்கு அவளிடம் ஓங்கி இருந்தது. இப்பொழுதெல்லாம் அவள் சிங்காரம் செட்டியாரை அவ்வளவாக பொருட்படுத்துவது இல்லை.

தனக்கு ஏற்பட்ட பொருளாதார படுகாயங்களுக்கு அவர் பிளாஸ்திரி போட்டு சிகிச்சை செய்ய முயன்று கொண்டிருக்கிறார் என்று புரிந்துகொண்ட கமலாஸ்ரீ, சிங்காரம் செட்டியாரால் தனக்கு இனி எந்தவித பயனும் ஏற்படாது என்று நிச்சயித்துக்கொண்டாள். அதனால், செட்டியாரே அவளைத் தேடி வந்தாலும் கமலாஸ்ரீயைச் சந்திப்பது அபூர்வம் என்ற நிலைமை அவருக்கு ஏற்பட்டது.

புகழ் ஏணியின் உச்சியை அடைந்தபொழுது கமலாஸ்ரீக்கு முப்பத்தேழு வயதாகி இருந்தது. உஷ்ணப் பிரதேசங்களில் இந்த வயது, முதுமையை நோக்கிச் செல்லும் இறங்கு படிக்கட்டாகவே கருதப்படுகிறது. ஆனாலும் அந்த வயதுவரை காமதிருப்தி யோடு லௌகீக வாழ்க்கையை அனுபவிக்கத் தவறிய—ஆனால் அதில் நாட்டம் உள்ள—பெண்களுக்கு, அந்த வயதில் மனப் பூரிப்பு ஏற்பட்டால் அவர்களது உடல்நிலையே பிரமிக்கத்தக்க மாற்றம் பெறுகிறது.

இளமை என்றோ, முதுமை என்றோ, பெயரிட்டு அழைக்க முடியாத ஒரு விசித்திரமான—ஆனால் கவர்ச்சிகரமான—பருவக் கொழிப்பு அவர்களிடம் தோற்றமளிக்கிறது. அவர்களுக்கு, பருவப் பெண்களைவிட காம ஈடுபாடுகளில் தீவிரமும், உயிர்த் துடிப்பும் ஏற்படுகின்றன. அதுநாள்வரை ஏற்பட்ட அரைகுறை ஈடுபாடுகளின்மூலம் அனுபவ முதிர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கும் அவர்கள் சிருங்கார லீலைகளில் ஒப்பற்ற சாதுர்யமும், கவர்ச்சியும் பெற்று காட்சியளிக்கிறார்கள்.

அவர்களிடம் இளைஞர்களுக்கு கவர்ச்சி ஏற்படும் சமயம் அமைந்துவிட்டால், விநாடி நேரம்கூட அவர்களை விட்டுப் பிரிய முடியாத அளவுக்கு அவர்களிடம் அடிமையாகி விடுகிறார்கள்! அதே நிலைமைதான் கமலாஸ்ரீக்கும் ஏற்பட்டிருந்தது.

திரையிலே கமலாஸ்ரீயின் தோற்றத்தைக் கண்டு நிலைதடுமாறி போன யுவர்கள் பலர் அவளைச் சுற்றிச் சுற்றி அலைந்தார்கள்! அவர்களில் நல்ல அழகனும், பெரும் பணக்காரனுமான தேவேந்திரனுக்குத்தான் கமலாஸ்ரீயின் முழு அன்பையும் பெறும் பாக்கியம்

கிடைத்தது. அவன், நாம் மேலே குறிப்பிட்டபடி அவளின் நிரந்தர அடிமையானான்.

இருவரும் சேர்ந்து உல்லாசப் பயணம் கிளம்புவார்கள். எங்காவது ஒருவர் கண்ணிலும் படாமல் உல்லாசபுரியை அடைந்து, பகல் இரவு ஓய்வே இல்லாமல் சிருங்கார லீலைகளில் திளைத்து இருப்பார்கள்! சில மாத காலங்கள்தான் இவ்வளவு தீவிரமாக அவர்கள் காமக் களியாட்டங்களில் ஈடுபட்டு இருந்தார்கள் என்றாலும், அந்தக் குறுகிய இடைக்காலத்திற்குள்ளாகவே கமலாஸ்ரீ ஒரு காமப் பண்டிதை ஆகிவிட்டாள். அவளுக்குத் தெரியாத சரஸ லீலைகளே இந்த உலகில் இல்லை என்று சொல்லி விடலாம்!

அந்தத் தீவிரப் போக்கு, அவர்கள் இருவரின் உறவிலும் ஒரு விந்தையான மாறுதலை ஏற்படுத்தியது. அந்த மாறுதலுக்குக் காரணம், காம சம்பந்தமான மனோதத்துவத்தை அறிந்தவர்களுக்குத்தான் புரியும்!

காமம் என்பது தொட்டாற் சுருங்கி போலாகும்! தூர இருக்கும்வரை தனது பச்சை சிரிப்பால் வரவேற்று பரதவிக்கச் செய்யும் அந்தக் காமம், நெருங்கி திளைத்து, அளவு கடந்து ஈடுபாடு கொள்ளும்போது துவண்டு, சோர்ந்து—சில சமயங்களில்—அழிந்தே போய்விடுகிறது. இதனால்தான், காம அனுபவங்களுக்கு சமூகத்தில் கட்டுப்பாடுகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கட்டுப்பாடற்ற சிருங்கார வாழ்க்கை, கமலாஸ்ரீக்கும், தேவேந்திரனுக்கும் இடையே ஒரு அலுப்பைத் தோற்றுவித்தது. இருவருமே ஒருவரை விட்டு மற்றொருவர் சில காலம் பிரிந்து ஒதுங்கி இருக்க எண்ணும் நிலை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது.

அதன் விளைவாக தேவேந்திரனைப் பிரிய நேர்ந்த கமலாஸ்ரீ, புதுப்புது அன்பர்களின் கூட்டுறவில் பொழுதைக் கழிக்க ஆரம்பித்தாள். பிரசித்திப் பெற்ற பிரெஞ்சு நாவலாசிரியரான எமிலி ஸோலாவின் உலகப் பிரசித்திப் பெற்ற நாவலில் வரும் கதாநாயகியான 'நா னா'வைப்போல கமலாஸ்ரீ கட்டுமீறிய அளவிலே காம சாகஸ செயல்களில் ஈடுபட்டு, கொஞ்சங் கொஞ்சமாக மனவிரக்தியை வளர்த்துக்கொண்டே வந்தாள்.

சிங்காரம் செட்டியாரின் நிலைமை ரொம்ப பரிதாபகரமாக இருந்தது. அவரது திரைப்படம் வெளிவரும் வரையில் அவருக்கு ஏராளமாகக் கடன் கொடுத்திருந்தவர்கள் திருப்பிக் கேட்காமல் பொறுத்திருந்தார்கள். ஆனால் அந்தப் படம் அமோகமாக ஓடி பணம் கரட்ட ஆரம்பித்ததும், அவரவரும் தங்கள் தங்கள் கடனை வசூலித்துக் கொள்வதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தார்கள்.

ஆனால், வாங்கிய கடனை அடைக்க அந்தப் படத்தைப்போல வெற்றிகரமான பத்துப் படங்களை ஓட்டி ஆகவேண்டுமென்ற நிலையிலிருந்த சிங்காரம் செட்டியாரால் நாணயத்தைக் காப்பாற்ற முடியாத இக்கட்டான நிலைமை ஏற்பட்டது.

இருந்தபோதிலும், தன வைசிய பெருமக்களுக்கு, உயிரைவிட நாணயமே பெரிது ஆதலால், சிங்காரம் செட்டியார் ரத்தத்தில் ஊறியிருந்த அந்தப் பண்பினால், எப்படியாவது கடன்காரர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுத்துத் தீர்த்துவிட வேண்டுமென்று இராப் பகலாக பாடுபட்டு வந்தார். இதனால் கமலாஸ்ரீயைச் சந்திப்பது அபூர்வமாகி விட்டது.

10. எருமைத் தயிரின் இனிப்பு! பசும் பாலின் புளிப்பு!

“நஞ்சுடைமை தானறிந்து நாகம் கரந்துறையும்” என்பது முத்தோர் மொழியாகும். தன்னிடம் விஷம் இருக்கிறதென்று புரிந்துகொண்டு, அந்த விஷம் மற்றவர்களுக்கு தீங்கு செய்யும் என்பதையும் அறிந்துகொண்டு, அதனால் வெளியே தலைகாட்ட அஞ்சி, நாகசர்ப்பம் கரந்து (ஒளிந்து) வாழ்கிறது. அதேபோலத் தான், “நெஞ்சில் கரவுடையர் தம்மைக் கரப்பர்” என்பதுபோல் நெஞ்சிலே அழுக்கு உள்ளவர்கள் சமுதாயத்தை விட்டு ஒளிந்து வாழவே ஆசைப்படுவார்கள். சங்கரின் நிலைமையும் அதே மாதிரி தான் இருந்தது.

உள்ளபடியே தன் நெஞ்சில் கறை படிந்திருக்கிறதென்று சங்கர் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டிருந்தான். தூய உள்ளத்தவனாக இருந்திருந்தால், அந்தத் தீயவளின் சேர்க்கையை நாடி இருக்க மாட்டான். அம்மாதிரி ஒழுக்கக் கேடான செயலுக்குத் தன்னை உடன்படுத்திக் கொண்டதால்தான் அவன் மறுதினமே தனது பதவியை ராஜினாமா செய்தான்.

மற்றவர் தன்னைப் பற்றி என்ன நினைத்தாலும், ‘தன் நெஞ்சு தான் அறியும்’ என்பதைப்போல் தனது பலஹீனம் சங்கருக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருந்ததால் யார் கண்ணிலும் படாமல் வீட்டிலே அடைபட்டுக் கிடந்தான்.

கலை விழாக்களில் “கலந்துகொள்ளும்படி” அவனுக்கு ஏராளமான அழைப்புகள் வந்தன. உடல நலத்தைக் காரணமாகக் காட்டி அவற்றையெல்லாம் உதறித் தள்ளினான். பங்களாவை விட்டு அவன் வெளியே சென்றதை யாருமே பார்க்கவில்லை.

ஏராளமான பணம் இருந்ததால், சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற அவசியமே அவனுக்கு இல்லாமலிருந்ததால் அவன் தொழில் எதுவும் நடத்தவேண்டிய நிர்பந்தம் இல்லாமலிருந்தது. இருந்தபோதிலும், செயலற்றவனாய் வீட்டுக்குள்ளேயே அடைந்து கிடப்பதும் சங்கருக்கு ஒத்து வரவில்லை.

தன் அறையில் அவன் தனியாக அமர்ந்திருக்கும்பொழுது, அவன் மனதிலே கமலாவைப் பற்றிய எண்ணங்கள் மேலோங்கி எழுந்தன.

COMICS PDF TIMES

என்னதான் அவளைக் கெட்டவள் என்றும், தீயசக்தி என்றும் வெறுத்து ஒதுக்க அவன் பாடுபட்டாலும், அன்றைய இரவு அனுபவத்தை அவனால் மறக்கவே முடியவில்லை.

அன்றிரவு அவனுக்குக் கிடைத்த அந்த இன்பம் மகோன்னதமாக இருந்தது. உயிரையும், உடலையும் கமலா போன்ற ஒருத்தியிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, தனது ஜீவநரம்புகளில் அவள் தேவ இன்பத்தை மீட்டிய பேரின்ப பண் இசைக்கும்பொழுது ஏற்படும் மனோகரமான பரமானந்தத்திற்கு இணை வேறு எதுவுமே இல்லை என்று அவன் உள்ளம் புளகாங்கிதம் அடைந்தது.

உள்ளபடியே காமக் கலையில் கைதேர்ந்த கலைத் தெய்வமாக மாறிவிட்டாள் கமலா! அந்தப் பண்பு அவளுக்கு எங்கே இருந்து வந்தது! 'காக்கையின் நிறம் கறுமை' என்று படித்த பள்ளிப் படிப்பிலிருந்தா? அல்லது, 'எட்டாவது ஹென்றிக்கு ஏராளமான மனைவியர் என்று படித்த ஹைஸ்கூல் படிப்பிலிருந்தா? அல்லது, 'ஸைன் தீட்டா-பை-காஸ் தீட்டா-இஸ் ஈக்வல்டு-கோஸீகன்ட் தீட்டா' என்று படித்த கல்லூரிப் படிப்பிலிருந்தா?

நிச்சயமாக அவை ஒன்றிலிருந்தும் அவளுக்கு அந்தக் கலை ஞானத் தேர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்க முடியாது. அது கற்றுக் கொடுத்து அறிந்த கலையல்ல! அந்த ரத்தத்திலே அணு அம்சமாய் நிறைந்து நிற்கும் கலை அது! அவளை அடையும் பேறு பெற்றவன் எப்பேறும் பெற்றவன்—முப்பேறும் பெற்றவன்! ஆனால் அவள் குறிப்பிட்ட ஒருவனுக்கே உரிமையானவள் ஆக ஒடுங்கி வாழமாட்டாள்.

இதை நினைத்ததும சங்கருக்கு ஒரு நெடுமூச்சு வந்தது. ஆனால் சில வினாடிகளிலேயே அவன் நரம்புகள் திடீரென முறுக்கேறின. அவன் முகத்திலே அனல் வீசியது.

எதற்காக அவள் அப்படி ஒருவனின் உரிமைப் பொருளாக வாழ வேண்டும்? உலகுக்கு ஜீவசக்தி அளித்து உய்விக்கச் செய்யும் சூரியன் ஒருவரின் உரிமைப் பொருளா? மக்களை எல்லாம் மனோகரமான மையல் உணர்வில் மூழ்கி புளகாங்கிதமடையச் செய்யும் சந்திரன் ஒருவரது ஏகபோகப் பொருளா?

அதேபோலத்தான் பிரபஞ்ச முழுவதற்கும் பயனளித்துப் புத்துயிர் அளிக்கக்கூடிய எதுவுமே, யாருமே ஒரு தனி ஜீவனின் ஏகப்போகப் பொருளாக ஆகிவிட முடியாது!

இந்த எண்ணம் வந்ததும், தன்னை அறியாமலே புன்னகைப் பூத்துக் கொண்டான் சங்கர். கமலாவின்மீது தனக்கு கட்டுமீறிய காதல் இருந்ததால், அவள் செய்யும் ஒவ்வொரு ஒழுக்கக் கேடுக்கும் வலிந்து, வலிந்து சென்று, தான் நியாயம் தேடி அலைவான் என்பதை நினைத்ததும் அவனுக்கு எல்லைகடந்த ஆச்சரியம் ஏற்பட்டது.

சரியோ, தவறோ, சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஒழுக்க முறைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடந்தால் தான், ஒரு ஒழுங்கான சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியுமென்று சங்கர் அறிவான். அவ்வளவெல்லாம் அறிந்தபோதிலும், சமுதாய சட்ட திட்டங்களை

ரூபமாகத் துணிந்து அதைச் செயல் அளவில் தீவிரமாகச் செய்து வரும் கமலாவிடம் தனக்கு அனுதாபம் பிறப்பது மட்டும் அல்லாமல், அவள் செய்ததுக்கு பணிந்து கட்டிக்கொண்டு நியாயம் சுற்றிக்கவும் முயலுவதை நினைத்ததும், தன்மீதே அவனுக்கு நம்பிக்கை இல்லாமல் போய்விட்டது. ஆனால், தனக்கு அப்படிப் பட்ட மனப்போக்கு ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம், அவள்மீது தான் கொண்ட மோகம் தான் என்று நிச்சயித்துக் கொண்டான்.

உள்ளபடியே தனக்கு அவளிடம் ஏற்பட்டிருக்கும் அந்தப் பாசம், ரொம்பவும் காலம் கடந்ததென்று அவனே உணர்ந்தான். சிங்கப்பூருக்கு விமலாவை தருவித்ததற்குப் பதிலாக கமலாவை அழைத்திருந்தால், அவளுடைய வாழ்க்கையும் இவ்வளவு தூரம் தறிகெட்டுப் போயிருக்காது அதோடு தனது வாழ்க்கையும் ஒரு நிறைவான காம இன்பத்தை அனுபவித்து செம்மைப்பட்டு இருக்கும்.

சொல்லப் போனால் விமலாவோடு அவன் வாழ்ந்த வாழ்க்கை, காமநிறைவு கொண்டது என்று சொல்ல முடியாது. எருமைத் தயிரை பருகி நிறைவு காணத் தவிப்பவனுக்கு அமிர்தம் போன்ற பசுவின் பாலைக் காய்ச்சிக் கொடுத்தாலும், எப்படி மனநிறைவு காண முடியாதோ அதேபோலத்தான் மனிதனது காம வேட்கையும் வேலை செய்கிறது.

விமலா ஒரு கவர்ச்சிகரமான குடும்பப் பெண்ணாக சங்கருக்கு மனநிறைவை அளிக்க முடிந்ததே தவிர ஒரு காமதேவதையாக வரம் வழங்க முடியவில்லை. அந்தக் குறை இப்பொழுதுதான் அவனுக்குப் புரிந்தது.

எப்படியாவது கமலாவோடு மீண்டும் வாழ்க்கையைத் தொடங்க வேண்டுமென்று சங்கருக்குத் தவிப்பு ஏற்பட்டது. ஆனால் அது எப்படி சாத்தியமாகும்? அவளை எப்படி நெருங்க முடியும்?

ஆசையின் உருவாய், இன்பத்தின் பிறவியாய் அன்றிரவு முழுவதும் அவனை அரவணைத்து, மகிழ்வூட்டி கமலா ஒரு அற்ப வரம் கேட்டாள். அந்த அற்ப வரத்தை அவனால் அளிக்க முடியவில்லை—ஜெயசீலனை சிறைக்கு அனுப்பி விட்டான்!

அப்படிப்பட்ட தன்னிடம் கமலா எப்படி பரிவு காட்டப் போகிறாள்? காட்டவே மாட்டாள்! அது வீண் கனவு! பயங்கரமான பகற் கனவு!

இந்த எண்ணம் ஏற்பட்டதும், சங்கருக்குப் பைத்தியமே பிடித்துவிடும் போலிருந்தது. சிங்கப்பூரை விட்டு எங்காவது ஓடி விட வேண்டும்! எங்கே ஓடுவது?......

திடீரென்று சங்கருக்கு ஒரு யோசனை உதித்தது. சிராங்கூன் ரோட்டிப் பகுதியில் நிலம் வாங்கி தங்கச் சுரங்கம் தோண்டும் பணியில் பலர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். தானும் அப்படிச் செய்தால் என்ன?

சிரஞ்சீவ் போய்விட்டான் என்ன? அருமையான புத்திசாலித்தனமான யோசனை ஒன்று எனக்குப் பட்டது!

11. ஆணைத் தேடி அலைந்த அப்சரஸ்

கமலாவின் கோலாகல வாழ்க்கை கண்மண் தெரியாத வேகத்தில் சென்று கொண்டிருந்தது. தனக்கிருந்த அழகினாலும், கலை ஆற்றலினாலும், புகழினாலும் அவளால் தான் விரும்பிய நபர்களில் பெரும்பாலோரை மிக சுலபத்தில் அடைய முடிந்தது. அவர்களோடு சில காலம் உல்லாச வாழ்க்கை நடத்திவிட்டு, புதுப் புது அனுபவங்களை நாடிச் செல்வது அவளுக்கு வழக்கமாக இருந்தது.

பணத்திற்காக இல்லாமல், பாசத்திற்காக தன் உடலையும், அழகையும் ஒருங்கே காணிக்கை வைக்க கமலா முன்வந்ததால், அவளது வாழ்க்கையில் ஏராளமான அழகிய யுவர்கள் குறுக்கிட்டுச் செல்லும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

ஆனால் காலம் செல்லச் செல்ல அந்த வாழ்க்கை அவளுக்கு விரக்தி மனப்பான்மையைத் தோற்றுவிக்க ஆரம்பித்தது. ஆரம்பத்தில் மாதம் ஒரு புது நண்பராகத் தேடி அலைந்த கமலாவுக்கு, வாரம் ஒரு புது நண்பர் தேடும் நிலைமையும், அதன்பிறகு அதுவும் அலுத்துப் போகும் நிலைமையும் ஏற்பட்டது.

அவளோடு நட்பு கொண்டவர்களெல்லாம், அவளது உடல் அழகில் மயங்கி, தங்கள் புலன் எழுச்சியை மாற்றிக்கொள்ளத் தவித்தார்களே தவிர அவளிடம் இதயப்பூர்வமான அன்பு காட்டுபவர்கள் எவருமே இல்லை.

கமலாவுக்கு அந்த வாழ்க்கை அடியோடு வெறுத்துவிட்டது; எங்காவது ஒரு தனியான இடத்தில், யாராவது ஒருவனுடைய அடிமையாக காலத்தைப் போக்க வேண்டுமென்ற தவிப்பு அவளுக்கு ஏற்பட்டது.

வாழ்நாள் பூராவும் அவன் ஒருவனிடமே பிரியாமல் தங்கி இருக்க வேண்டும்; அவன் மனம் பூரித்துப் புளகாங்கிதம் அடையும்படி தனது அழகாலும், சாகசத்தாலும் அவனை தினசரி அர்ச்சனை செய்ய வேண்டும்......அதற்கேற்றவன் யார்? அவளது புது நண்பர்கள் எவருமே அதற்கு அருகதையானவர்களாகத் தெரியவில்லை. எல்லோருமே வெறும் உடற்பசி கொண்ட உன்மத்தர்களாகவே இருக்கிறார்கள்......

அவளுடைய சிந்தனை தனக்கு அறிமுகமானவர்களின் மீதெல்லாம் சென்றது. [illegible] பெயர் [illegible] அவள் [illegible] அறிமுகமானவர் என்று [illegible] தெரியும் [illegible] மற்றவர்கள் தனது அழகிலே மயங்கி [illegible] இருக்க [illegible] அழகிய [illegible] நினைத்தாள்.

ஆக்கிலே, [illegible] பரியந்தம் [illegible] வைத்துக் கொண்டிருக்கவும் முடிந்திருக்காது. அந்தப்படியான அவள் மனம் சங்கரின்மீது சென்றது.

சங்கர் உண்மையிலேயே முற்றிலும் மாறுபட்ட குணப் போக்கு உள்ளவன்தான்... ஆரம்ப காலத்தில் சென்னையில் அவன் அவளோடு காதல் வாழ்க்கை தொடங்கியபோது, சங்கர் அவனது தீவிர போக்குகளையெல்லாம் ஓரளவு மட்டுப்படுத்தி நிதானமாகத் தான் அவளிடம் பழகத் துடித்தான்.

காமாவேசமான அணைப்புகளோ, அவசரமான நடுபாட்டுத் துடிப்புகளோ அவனிடம் காணப்படவே இல்லை. அதற்கு மாறாக அவனிடம் ஒரு நிதானம் இருந்தது. நல்லது கெட்டது புரிந்து நாணிச் செல்லும் தன்மை இருந்தது...

ஆனால் இப்பொழுது சமீபத்தில் சங்கரை அவள் சந்தித்த போது, அவனிடம் எல்லைகடந்த மோகாவேசம் காணப்பட்டதை அவள் உணர்ந்தாள். தனது அழகின் ஒவ்வொரு அணுவையும், கொஞ்சம்கூட தவறவிடாமல் அனுபவித்துத் தீர வேண்டுமென்ற அசாதாரணமானத் துடிதுடிப்பு அவனிடம் காணப்பட்டது......

இருளிலே அவனது முகத்தை அவளால் பார்க்க முடியவில்லை யென்றாலும், அவனது அணைப்பின் தீவிரத்திலே நிறைந்திருந்த காமாவேசம் அவளது உடலையே தகிப்பதைப்போல் இருந்தது. ஒவ்வொரு முறையும் தனது உதடுகளில் அவன் முத்தமிட்டு நிமிர்ந்தபொழுதும், தனது ஜீவனையே அவன் உதட்டால் பறித்து [illegible] விழுங்கிக் கொண்டதைப்போன்ற பிரமை அவளுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது! அவனது மூச்சுக் காற்று, பயங்கர சூறாவளியாய் வீசி அவளது ஆன்மாவையே சுற்றிச் சுழற்றி கிறுகிறுக்கடித்ததைப் போலிருந்தது......

உள்ளபடியே அன்றைய அனுபவம், அவளுக்கு தேவ அனுபவமாக இல்லாமல், அசுர அனுபவமாகவே இருந்தது! ஆனால் அந்த அனுபவத்தில் எல்லைகடந்த பேரின்பம் நிறைந்திருந்தது; உயிரையே உலுப்பி எடுக்கும் உத்வேகம் கொண்ட அன்றையக் களியாட்டம், அவள் எத்தனை ஜன்மங்கள் எடுத்தாலும், மறக்க முடியாத ஒன்றாக அவளுக்குத் தோன்றியது......

ஆனால் அன்றைய தினம் அவனிடம் காணப்பட்ட போக்கு, அவனிடம் இயற்கையாகக் காணப்படும் போக்குக்கு மாறுபட்டதாக இருந்ததென்று அவளுக்கு நன்றாகப் புரிந்தது. அதற்குக் காரணம், பல காலமாக அவளை அவன் சந்திக்காமல் இருந்ததால் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அல்லது, வாழ்க்கையில் திரும்ப [illegible] கிடைக்கப் போகிறதோ என்ற [illegible] தன்னை அனுபவித்து முழுமையடைய அவன் துடித்திருக்கலாம்......

எப்படி இருந்தாலும் சங்கருடன் நெருங்கிப் பழகிக் கொண்டு வாழ்ந்து தனக்கு எவ்வளவோ மனதிருப்தியைத் தருமென்று கமலா [illegible]

தோன்றியது. அவளுக்கு இப்பொழுது தேவைப்படுவது, ஆணிட முள்ள மிருகாவேசமல்ல— அவனிடமுள்ள தேவாம்சமும், பரிவு காட்டும் பண்பும்தான் அவளுக்குத் தேவை

சங்கரோடு தான் வாழ்க்கை நடத்தினால், எவ்வளவு மனோகர மாக இருக்குமென்று அவளுக்குத் தோன்றியது. ஆனால் அந்த வாழ்க்கை கிடைக்குமா? அவன் தன்னோடு வாழ இசைவானா?

சிங்கப்பூரிலுள்ள மற்ற எல்லோரையும்போல அவனும் கமலாவைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருந்தான். காம ஈடுபாடுகளில் கரை கடந்து வாழ்க்கை நடத்திவந்த ஒரு காமாந்தகாரப் பெண் என்று தன்னைப் பற்றி அவனிடம் பலர் சொல்லி இருக்கக்கூடும்... அப்படி எல்லாம் கேள்விப்பட்டிருந்தால அவன் தன்னை விரும்பி சேர்த்துக் கொள்வானா?

ஏன் சேர்த்துக்கொள்ள மாட்டான்? கலைத் துறையில் உடலைக் காட்டி வயிறு வளர்க்கும் முயற்சியில் தான் ஈடுபட்டிருப்பதை அறிந்தும், அவன் அன்றிரவு பாசத்தோடு தன் உடலைப் பிணைத்துக் கொள்ளவில்லையா? அதுவும் அவன் அப்பொழுதிருந்த மகோன்னத அந்தஸ்தில் அவளுக்கு அவன் அந்தப் பாக்கி யத்தை வழங்கவில்லையா?......

இருந்தபோதிலும்......இருந்தபோதிலும்......

கமலாவின் உள்ளம் வெகு நேரம்வரை தயங்கித் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தது.

அந்தச் சமயத்தில் திடீரென அவளுக்கு வேறொரு நினைவும் ஏற்பட்டது. அன்றைய தினம் இரவில் அவன் முகத்தோடு முகம் வைத்து சங்கர் அவளுக்கு ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தான்:

> "உனக்கு எது நல்லதோ அதை எந்த ஆபத்திற்கும்
> துணிந்து செய்வேன்."

அப்படியானால் அவன் தனக்கு (கமலாவுக்கு) எது நல்ல தென்று நினைத்தான்? ஜெயசீலனை சிறைக்கு அனுப்புவதுதான் நல்லதென்று நினைத்தானா? அதுவும் ஆயுள் காலத்தின் பெரும் பகுதியை அவனை சிறைக்குள்ளேயே கழிக்கச் செய்வதுதான் நல்லதென்று நினைத்தானா? அப்படி நினைத்திருந்தால் ஜெயசீல னுக்குப் பிறகு, தனக்கு (கமலாவுக்கு) யார் நல்ல துணைவன் என்று நினைத்தான்? தானே அந்த துணைவன் ஸ்தானத்தில் இருக்க வேண்டுமென்று சங்கர் எண்ணினானா?—அப்படி எண்ணியிருந் தால்... அப்படி எண்ணியிருந்தால்......

கமலாவின் ரோமக் கால்கள் குத்திட்டு நின்றன. உண்மை யாகவே, தன்னோடு இணைந்து வாழ விரும்பித்தான் சங்கர், ஜெய சீலனை சிறைக்கு அனுப்பிவிட்டான் என்று விபரீத கற்பனை செய்து கொண்டாள்.

அப்படிப் பார்த்தால் சங்கரை அடைவதற்கு அவளுக்கு இன்னும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. தான் இருக்கும் இடம் தேடி சங்கரிடம் வருவதற்கு சங்கர் சங்கடப்பட்டிருக்கலாம். ஏனென்

COMICS PDF TIMES

ளும், அவனது அந்தஸ்து அதை அனுமதிக்க முடியாது. தானே தான் அவனைத் தேடிச் செல்லவேண்டும்!

இதுவரை அவளது வாழ்நாளிலேயே ஏற்படாத ஒரு துணிச்சலும், தன்னம்பிக்கையும் கமலாவுக்கு ஏற்பட்டன. நேராக சங்கரின் பங்களாவுக்குப் போனாள்.

துரதிருஷ்டவசமாக அங்கு அவளுக்கு ஒரு பெருத்த ஏமாற்றம் காத்திருந்தது. சங்கரின் பங்களாவில் வேறு யாரோ குடி இருந்தார்கள்.

“சங்கர் சிராங்கூன் போய்விட்டார். அங்கு தங்கச் சுரங்கத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்” என்று அந்த வீட்டில் இருந்தவர்கள் சொன்னார்கள்.

கமலா அதற்காக மனம் சோரவில்லை. சிராங்கூன் புறப்படுவதென்று அந்த இடத்திலேயே முடிவு செய்தாள்.

12. [illegible] ஆருடம் கூறிய ஆரணங்கு

சிராங்கூன் நகர் மலேயாவில் சுரங்கத் தொழிலுக்குப் பெயர் போனது. அங்கு, ஏராளமான காலி நிலப்பரப்பு இருந்தது. அந்த நிலப்பரப்பைச் சுற்றிலும், வானளாவிய குன்றங்களும், அந்தக் குன்றங்களின்மீது அடர்ந்த வனாந்தரங்களும் இருந்தன. அந்த வனாந்தரத்தில்தான் திக்குக்கு ஒரு வீடாய் ஏராளமான பணக்காரர்கள் தலைக்கு ஒரு பங்களா கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தப் பங்களாக்களெல்லாம் வெகு தூரத்துக்கு ஒன்றாய் பிரிந்து நின்றன.

அப்படிப்பட்ட பங்களாக்களில் ஒன்றில்தான் சங்கர் வசித்து வந்தான். அவனது தினசரி வீட்டு வேலைகளைக் கவனிக்க அங்கு இருந்த மலேஜாதி மக்கள் உதவியாக இருந்தார்கள்.

சிராங்கூனில் சங்கர் வாங்கிய நிலப்பரப்பு தங்கச் சுரங்கம் இருக்கக் கூடியதென்று நிச்சயமாகத் தெரிந்து விட்டது. தனக்கு வரப்போகும் பெரிய அதிருஷ்டத்தை நினைத்து சங்கர் ஆனந்தம் எதுவும் படவில்லை. ஏனென்றால், இகலோக நன்மை தீமைகளால் ஆனந்தமோ, அல்லது துக்கமோ அனுபவிக்கும் நிலையை அவன் கடந்து வெகு காலமாகி விட்டது.

தனது பங்களாவில் அவன் சில பசுக்களையும், குதிரைகளையும் வளர்த்து வந்தான். சுரங்கத்தைச் சுற்றிப் பார்க்கச் செல்லவும், காட்டுக்குள் நுழைந்து வரவும் குதிரைகள் அவனுக்குத் தேவைப்பட்டன. பங்களாவை ஒட்டியிருந்த தோட்டத்திலே, அதற்கு முன்னால் அங்கு வசித்தவர்கள் பழ விருட்சங்களையும், மலர்ச் செடிகளையும் நிறையப் பயிராக்கி வைத்துப் போயிருந்தார்கள். அந்தச் சூழ்நிலையில், அந்தக் கட்டிடம் பார்வைக்கு மிக நன்றாக இருந்தது.

அன்றைய தினம் காலை வழக்கம்போல தேநீர் அருந்திவிட்டு, பங்களாவின் வராந்தாவில் ஒரு சோபாவில் அமர்ந்தபடி தினப் பத்திரிகை ஒன்றை புரட்டிக் கொண்டிருந்தான் சங்கர். அப்போது முன்புற தோட்டத்து கேட் அருகே ஒரு வாடகைக் கார் வந்து நிற்கும் சப்தம் கேட்டது. சட்டென்று நிமிர்ந்தான்.

சங்கருக்கு தன் கண்களையே நம்ப முடியவில்லை. காரை விட்டு இறங்கிய கமலா, அவனது பங்களாவை நோக்கி நடந்து வந்து கொண்டிருந்தாள்.

போக்குவரத்து நிறைந்த ஜங்ஷனில் தனது குழந்தை தவறிப் போய்விட ஆரம்பித்தால் ஒரு தாய் எவ்வளவு பதட்டத்தோடு துள்ளிக் குதித்து ஓடி அந்தக் குழந்தையை வாரித் தூக்கிக் கொள்வாளோ அதேபோல சங்கர் ஒரே துள்ளாக தனது ஆசனத்தை விட்டுத் துள்ளி தோட்டத்தில் வந்து கொண்டிருந்த கமலாவை தன் இரு கரங்களாலும் வாரித் தழுவிக் கொண்டான்.

முற்றிலும் எதிர்பாராத இந்த வரவேற்பு கமலாவை திகைக்கச் செய்துவிட்டது. 'ஓ' என்று கதறியபடி அவன் மார்பில் சாய்ந்து தன் முகத்தை ஒற்றிக் கொண்டு குழந்தையைப்போல் தேம்பினாள்.

சங்கர் ஆதரவாக அவள் இடுப்பைப் பற்றியபடி உள்ளே பங்களாவிற்கு அழைத்துச் சென்றான்.

ஹாலை அடைந்ததும் கமலா படபடப்போடு அவன் முகத்தை நிமிர்த்திப் பார்த்தபடி, "நான் வந்து விட்டேன்—இங்கேயே வந்துவிட்டேன்!" என்று கூறியவளாய் அவனிடமிருந்து என்ன பதில் வரப் போகிறதோ என்ற தவிப்புடன் அவன் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

சங்கர் ஒன்றுமே பதில் பேசவில்லை. அவளது இடுப்பைச் சுற்றி இருந்த அவனது கரம் மெதுவாகத் தளர்ந்தது. அவளை அப்படியே விட்டுவிட்டு, சுவற்றிலே தனது சட்டை மாட்டியிருந்த இடத்தை நோக்கி நடந்தான். அந்த சட்டைப் பையினுள் கையை விட்டு, தனது இரும்புப் பெட்டியின் சாவியை எடுத்து வந்து அவளிடம் நீட்டினான்.

"இன்று முதல் நீதான் இந்த இல்லத்து ராணி" என்று பரவசத்தோடு கூறினான்.

கமலா பதறிப் போய்விட்டாள்:

"சங்கர்! நீங்கள் ஒரு தெய்வம்! ஒரு தெய்வம்!" என்று கூறியபடி, அவனது இருகரங்களையும் பற்றித் தன் கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டாள்.

* * *

அன்றிரவு சாப்பாட்டிற்குப் பின், இருவரும் படுக்கை அறையில் நுழைந்தபோது, முதன் முதலாக சல்லாப அறையில் நுழை

யும் புதுமணத் தம்பதிகளைப் போன்ற உணர்ச்சி அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது.

இரவு முழுவதும் கமலாவும், சங்கரும் தங்கள் எதிர்கால திட்டங்களைப் பற்றி மிகத் தீவிரமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். தங்கச் சுரங்கம் சம்பந்தப்பட்ட வேலைகள் எல்லாவற்றையும் சங்கர் கவனிப்பதென்றும், நிலம் நீச்சு, குடும்ப சம்பந்தமாகிய விவகாரங்களை கமலா கவனித்துக் கொள்வதென்றும் ஏற்பாடு செய்துகொண்டார்கள்.

'நான் வரவேண்டிய இடத்துக்கு வந்து விட்டேன்!', 'நான் வர வேண்டிய இடத்துக்கு வந்து விட்டேன்!' என்று அன்று இரவு முழுவதும் ஆயிரம் தடவை சொல்லி இருப்பாள் கமலா.

சங்கர் அவளைப் பார்த்துப் பார்த்து பூரித்துப் போனான், புதிதாக கிடைத்த விளையாட்டுச் சாமானை ஒரு குழந்தை பல கோணங்களில் ரசித்து மகிழ்வதைப்போல கமலாவை ரசித்து மகிழ்ந்தான் சங்கர்.

* * *

[illegible] பண்ணையும், தோட்டமும் மிக குறுகிய இடைக் காலத்திலேயே பிரமிக்கத்தக்க வளர்ச்சியை அடைந்தன. எங்கு பார்த்தாலும், தோட்டத் துரவுகளைச் செப்பனிடுவதிலும் [illegible] நீர்நிலைகளை கவனிப்பதிலுமே கமலா தன் பொழுதைக் கழித்து வந்தாள். பல விதமான கனி மரங்களும், பூச்செடிகளும் அவர்கள் தோட்டத்தில் புதிதாக இடம் பெற்றன. நிறைய பசுக்களை வாங்கி, ஒரு பசுப் பண்ணையே நிர்மாணம் செய்தாள் கமலா.

தன்னிடமிருந்த பழைய பழக்க வழக்கங்களை எல்லாம் அடியோடு துறந்துவிட்டாள் கமலா. தான் வைத்திருந்த மிக மெல்லிய [illegible] சேலைகளிலிருந்து [illegible] எல்லா [illegible] தீர்த்துவிட்டுப் [illegible]. தான் உடுத்திக் கொள்ள [illegible] சிங்கப்பூரிலிருந்து விசேஷமான கூறைநாட்டுச் சேலைகளையும், காஞ்சீபுரம் பட்டுச் சேலைகளையும் தருவித்து வைத்துக் கொண்டாள்.

இப்பொழுது அவளைப் பார்ப்போர்கள், கமலாஸ்ரீ என்றோ, [illegible] என்றோ அழைப்பதாம் கண்டு கொள்ள முடியாது. ஆசாரமுள்ள அம்மாமியைப்போல அவள் தோற்றம் அவ்வளவு அடக்கத்துடன் காட்சியளித்தது.

அவளைப் பார்க்கும்போதும் சங்கருக்கு ஒரே பெருமையாக இருந்தது. கமலாவிடம் ஏற்பட்ட அந்தப் பிரமிக்கத்தக்க மாறுதல் தனக்காகவே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கும் பொழுதெல்லாம் அவன் உடல் பெருமையால் பூரித்தது.

அவன் நிலத்திலே தங்கச் சுரங்கமும் தோண்டப்பட்டு ஏராளமான தங்கக் கனிப்பொருள் வாரியெடுக்கப்பட்டது. அவற்றைச் சுத்திகரித்து தொழில் நடத்தி லட்சக்கணக்கிலே பணம் திரட்டினான் சங்கர்.

இவ்வளவெல்லாம் பொருள் தேடியபோதிலும், அவர்கள் இருவருக்குமே பொருள் தேவையில்லாமல் இருந்தது. படாடோப வாழ்க்கையை பரிபூரணமாக அனுபவித்து சலித்துப்போனவள் கமலா. சங்கரும் துறவு மனப்பான்மை கொண்டு வாழ்க்கை நடத்திப் பழக்கப்பட்டவன்.

எனவே, ஏராளமாகப் பொருள் சேருகிறது என்பதால் அவர்கள் குதூகலம் அடைந்துவிடவில்லை. அதற்கு மாறாக பொருளின் மீது அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட அலட்சிய பாவம் ஓங்கிக்கொண்டே சென்றது.

சங்கர் ஒருநாள் கமலாவிடம், "கமலா! நம்மிடம் ஏராளமான ரொக்கப் பணம் இருக்கிறது! செலவு செய்வதற்கே வாய்ப்பில்லாத வனத்தின் மத்தியிலே நாம் வன விலங்குகள் போல் அடைபட்டுக் கிடக்கிறோம்! இங்கிருந்து விடுபட்டு ஓடிவிட்டால் தேவலைப் போல் இருக்கிறது" என்று சிரித்துக்கொண்டே கூறினான்.

"அப்படி ஓடும் காலம் விரைவில் வந்து விடலாம்!" என்று சிரித்தாள் அவள்.

ஆனால் தனது வார்த்தை அவ்வளவு பயங்கரமாக, அவ்வளவு விரைவிலேயே பலிக்கப் போகிறதென்று கமலா கொஞ்சங்கூட எதிர்பார்த்திருக்கமாட்டாள்.

12: ஆதி முதல் காதலனிடம் அடைக்கலம் புகுந்தவன்

ஆயிரத்து தொளாயிரத்து முப்பத்தாறாம் வருடம் எட்டாம் எட்வர்டு மன்னர் முடி துறந்ததும், ஆறாம் ஜார்ஜ் மன்னர் இங்கிலாந்து நாட்டின் அரியணை ஏறினார். அவரது பட்டாபிஷேகத்தை ஒட்டி, சிங்கப்பூரிலிருந்த சிறைக் கைதிகளுக்கு தண்டனைக் குறைப்பு கிடைத்தது. நீண்ட கால தண்டனை பெற்ற பல கைதிகள், அனுபவித்த வரை போதுமென்ற அனுதாபத்தோடு விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். குரூரமான குற்றங்கள் புரியாதவர்கள், கொஞ்ச கால தண்டனை அடைந்திருந்தாலும் மன்னிப்பு அளிக்கப்பட்டு விடுவிக்கப்பட்டனர்.

இந்தச் சலுகை விடுதலை காரணமாக, ஜெயசீலன் சிறையிலிருந்து வெளியே அனுப்பப்பட்டான். இந்த விடுதலை, ஜெயசீலனோ மற்றவர்களோ சிறிதும் எதிர்பாராத விடுதலையாகும்.

சிறையைவிட்டு வெளிவந்ததும், கமலாவின் பங்களாவுக்குச் சென்றான் ஜெயசீலன். அந்தப் பங்களாவில் வேறு யாரோ குடி-

இருந்தார்கள். அங்கு கூடி இருந்தவர்களுக்கு, கமலா எங்கே சென்ருள் என்ற விவரம் தெரியவில்லை.

நேராக சிங்காரம் செட்டியாரின் இருப்பிடத்திற்குச் சென்ருன் ஜெயசீலன். ஆனல் சிங்காரம் செட்டியார் அவனேடு சரியாக முகம் கொடுத்துப் பேசவில்லை. ஏற்கனவே பொருளாதார சிக்கலில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் தான், ஒரு விடுதலையடைந்த கைதியுடன் அளவளாவிக் கொண்டிருப்பதை யாராவது பார்த்து விட்டால், நிலைமை ரொம்பக் கேவலமாகி விடுமே என்ற திகில் அவருக்கு இருந்தது.

ஜெயசீலன் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. கமலாவைப் பற்றிய விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற தவிப்பு தான் அவன் மனதில் மேலோங்கி இருந்தது.

“செட்டியாரே! நமது தூரதிருஷ்டமான கூட்டுறவை புதுப்பித்துக் கொள்வதற்காக நான் இப்பொழுது இங்கு வரவில்லை. கமலா எங்கே சென்ருள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதை விசாரிக்கத்தான் வந்தேன்” என்று நேரடியாக விஷயத்துக்கு வந்தான் அவன்.

சிங்காரம் செட்டியார் சிரித்தார். அந்தச் சிரிப்பிலே வேதனையும், வெறுப்பும் கலந்திருந்தன.

“அவள் இறந்து விட்டாள்—என் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில்!” என்று கூறியபடி தரையிலே காரி உமிழ்ந்தார் சிங்காரம் செட்டியார்.

ஜெயசீலன் மிகச் சிரமப்பட்டு தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டான். தாழ்மையான குரலில் பேச ஆரம்பித்தான்.

“உங்களைப் பொருத்தவரையில் சரி! ஆனல் உலகத்தைப் பொருத்த வரையில் கமலா என்ன ஆனள்?” என்று கேட்டான் அவன்.

“கண்ட கண்ட கழுதைகளோடு சேர்ந்துகொண்டு சுற்றிக் கொண்டிருந்தாள். சிங்கப்பூரில் குட்டிச் சுவர்கள் இல்லாததால் அந்தக் கழுதைகள் வெளியூர்களுக்கு ஓடுவதும் உண்டு!” என்று கூறிக்கொண்டே வந்த சிங்காரம் செட்டியார், திடீரென்று ஆத்திரம் மேலோங்கியவராய், “அந்த கெட்டவள் கெட்ட விலை மாதின் விலாசத்தை என்னிடமா வந்து கேட்கிருய்? நீ வருவாய் என்று தெரிந்து கொண்டுதானே என்னவோ, அவள் தன்னுடைய ஆதி முதல் காதலனிடம் அடைக்கலம் புகுந்துவிட்டாள்!” என்று இகழ்ச்சியாகக் கூறினர்.

“ஆதி முதல் காதலனு? அவன் யார்?” என்று கொதித்தெழுந்தான்.

“கொதிக்காதே!” என்று நல்லுபதேசம் செய்த சிங்காரம் செட்டியார், “அந்த சங்கரைத்தான் உனக்கு நன்ருகத் தெரியுமே! உன் சொந்த வேலையாக நீகூட ஒரு தரம் அவளை அவனிடம் அனுப்பி வைத்தாயே!” என்று விரசமாகப் பேசி சிரித்தார்.

சிங்காரம் செட்டியார் பேசிய இடக்கு வார்த்தைகள் எதுவும் அவனது மூளையில் உறைக்கவில்லை. அவன் எண்ணமெல்லாம் ஒரே விஷயத்தில் நிலைத்து நின்றது.

கமலா, சங்கரிடம் சேர்ந்துவிட்டாள்! நான் சிறைக்குச் சென்றதும் அவனிடம் ஓடிவிட்டாள்! அப்படியானால் அன்றிரவு நானும் [illegible] சங்கரிடம் பேசிவிட்டு வந்ததாக அவள் சொன்னது [illegible] பசப்புதானா?

முருகேசன் சங்கரின் சொத்தில் மயங்கி, அவனோடு உறவாடி நடந்து விட்டபிறகு, கமலா தனக்கு அதிக தண்டனை விதிக்கும்படி சங்கரை தூண்டி விட்டு வந்திருப்பாளா? ஆனால் அவன் தூண்டி [illegible] சங்கர் பேசினாரா?

'என் [illegible] மாட்டேன்?' அன்று [illegible] வந்தவள், [illegible] அவன் [illegible] நின்று கொண்டிருந்தாளே!

அவன் ஒரு மனிதனா? அவனது பசப்புக்கு அவள் மசிந்திருக்க மாட்டாளா?

அப்படியானால் அந்த இருவரும் சேர்ந்து நடத்திய சதி நாடகத்தினால் தான் சிறையிட் [illegible]டதோ, என்ற சந்தேகம் ஜுவாலையென்று நெஞ்சில் தகிக்கிறது.

தான் செய்த [illegible] தானும் [illegible] கொண்டதை [illegible] உடம்பில் [illegible] நடந்து விட்டதைப் [illegible] வஞ்சித்து விட்டதைப் [illegible] அவன் மனதில் [illegible]கிறது.

இத்தகைய [illegible] கமலா எதற்காகத் தன்னை [illegible] வஞ்சித்தாள்? அவளது வாழ்வை வளமாக்க எவ்வளவு [illegible] கொட்டகைக் [illegible] உழைத்திருக்கிறேன்! எத்தனை பேரிடம் அவளது 'அங்க [illegible]' [illegible] கொண்டு போய் காட்டியிருக்கிறேன்! எத்தனை பேரிடம் அவள் 'சேவு [illegible]' [illegible] மறைமுக [illegible] அழைப்பு விடுத்திருக்கிறேன்! இவ்வளவு செய்து, இனிச் [illegible] சிங்காரம் செட்டியார் தயவில் [illegible] அவர் வீட்டுப் பணத்தில் இவளை பகல் ராணியும், இரவு ராணியுமாக பட்டோப விளம்பரப்படுத்தி 'புகழ்' தேடி உச்சாணிக் கிளையில் கொண்டு போய் உட்கார வைத்ததற்கு, அந்த துரோகம் செய்யும் கைம்மாறு இதுதானா?

இதை நினைக்க நினைக்க அவனது ரத்தம் கொதித்தது. அவள் எங்காவது, எவனுடனாவது ஓடிப்போய் சீரழிந்து வந்தாலும் அவன் பொருட்படுத்தி இருக்க மாட்டான். ஆனால், தனது வாழ்வையே நிர்மூலமாக்கியவனும், பரம சத்ருவுமான சங்கரிடம் அவள் ஓடிவிட்டாள் என்று நினைத்ததும், அவன் இருதயம் கன்

முடிந்தமான வேகத்தில் படபடப்புடன் அடித்துக்கொள்ள ஆரம்பித்தது.

அவர்களை நிம்மதியாக வாழவிடக் கூடாது. அவர்களுடைய இன்ப வாழ்வை, பகைவனாக பறித்திட வேண்டும்—இப்படி எல்லாம் அவன் மூளையில் வெறி ஏறியது.

கமலா!—எப்படிப்பட்ட நயவஞ்சகி! நன்றி கெட்ட துரோகி! சமரசம் கொண்ட கயவன்! அவன் உயிரோடு வாழக் கூடாது! மனித சமுதாயத்தில் நடமாடக் கூடாது! மனித இனத்தின் மத்தியிலே மகிழ்ச்சி நடை போடக் கூடாது! அவன் அழிய வேண்டும்! அவன் சாக வேண்டும்! பச்சை ரத்தத்திலே பதறித் துடித்துச் சாகவேண்டும்! அவனுக்கு ஆதரவளித்தவள்? அவளுக்கும் அதே கதி!

அசைக்க முடியாத இந்த வைராக்கியத்துடன் வேகமாக எங்கோ நடந்தான்.

14. கோவிலருகே விஷப் பூச்சி

அமாவாசைக்கு முதல் நாளானதால் வெண்ணிலவின் பிரகாசம் [illegible] இருள் சூழ்ந்திருந்தது. வானத்தில் [illegible] நட்சத்திரங்கள் [illegible] பல வர்ணத்திலான ஒளிக் கிரணங்களை வீசியபடி இருந்தன. வனத்திற்குள் [illegible] காட்சியளித்த பங்களாக்களின் [illegible] வழியாக [illegible] வெளிச்சம் தெரிந்து கொண்டிருந்தது.

அந்த நேரத்தில் காட்டுப் பாதைக்குள் யாரும் துணிந்து நடந்து செல்வதில்லை. துஷ்ட மிருகங்களின் தொல்லை [illegible] ஆபத்து விஷ ஜந்துக்களும் அந்தக் காட்டிலே இருந்தன. எனவே இருட்டிய பிறகு தங்கள் பங்களாவை விட்டோ, அந்தக் குடிசைகளை விட்டோ யாரும் வெளியே செல்வதில்லை.

எனவே அந்த நேரத்தில் அமானுஷ்யமான அந்தக் காட்டுப் பாதையில் மனிதருடைய சிறிய ஒரு உருவம் நடந்து சென்றது, தப்ப முடியாத காட்சியாக இருந்தது.

ஆனால், அப்படி நடந்து சென்ற ஜெகசீலனுக்கு, தனது உயிரைப் பற்றியோ வேறு எதைப் பற்றியோ அந்த நேரத்தில் சிந்தனை செய்யவில்லை. அவனது ஒரே நோக்கம்—அந்த ஒரு நோக்கம்தான்!

சங்கரின் பங்களா இருந்த இடத்தை அவன் நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டுதான் அப்பொழுது சென்று கொண்டிருந்தான். பச்சை போர்த்தி அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்தப் பங்களா தான் சங்கருடையது என்று அவனுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

அந்தப் பங்களாவை நெருங்க, நெருங்க அவனது இரத்தம் தீவிரமாக கொதிக்க ஆரம்பித்தது. தனது வாழ்வை அழித்த இரு விரோதிகள் கேளிக்கை நடத்தும் உல்லாச மாளிகையை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்ற வெறி அவன் நெஞ்சில் தலை தூக்கியது.

தனது இடுப்பில் ஒருமுறை கை வைத்துப் பார்த்துக்கொண்டான் ஜெயசீலன் — அது அங்கேயே இருந்தது — ஜாக்கிரதையாக இருந்தது!

ஜெயசீலன் அந்த பங்களா தோட்டத்தின் வெளிக் கேட்டை நெருங்கியதும், ஒரு மரத்தின் ஓரமாக மறைந்து நின்று உள்ளே கவனித்தான்.

தோட்டத்தில் புல்தரையின் மீது இரண்டு உருவங்கள் தெரிந்தன. கூர்மையாகப் பார்த்த அவனுக்கு அந்த இருட்டில் அது சங்கர், லீலா — என்று தெளிவாகத் தெரிந்தது.

சங்கரின் மார்பின்மீது அவள் சாய்ந்தபடி தன் இரு கரங்களையும் அவனது கழுத்தில் கோர்த்துப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தாள். ஏதோ இரண்டொரு வார்த்தைகள் அவன் கூறுவதும், அதற்கு ஒரு வார்த்தை அவள் பதில் சொல்லிவிட்டு அவன் முகத்தை மோகாவேசத்தோடு முத்தமிடுவதுமான காட்சி அங்கே நடந்து கொண்டிருந்தது.

அவர்கள் என்ன பேசுகிறார்கள் என்று அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற விசித்திர தவிப்பு அவனுக்கு ஏற்பட்டது. அவர்களது பேச்சு காதில் விழக்கூடிய தூரத்திற்கு இருட்டில் ஒளிந்தபடி நகர்ந்து சென்று ஒன்றி நின்றுகொண்டு கவனித்தான் ஜெயசீலன்.

சங்கர் சங்கடமான குரலில் பேசினான்

“இன்றைய பத்திரிகையில் வெளிவந்த செய்தி எனக்குச் சிறிது சங்கடத்தைக் கொடுத்தது...”

“என்ன செய்தி?”

“மன்னரின் பட்டாபிஷேகத்தையொட்டி தண்டனை பெற்ற சிறைக் கைதிகள் பலரை அரசாங்கத்தார் விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள்!”

“செய்து விட்டுப் போகட்டுமே!” என்று அலட்சியமாகக் கூறினாள் அவள்.

“இல்லை; நீ அதன் விளைவு தெரியாமல் பேசுகிறாய்! அப்படி விடுதலை செய்யப்பட்டால் ஜெயசீலனும் வெளியே வந்திருப்பான்! அவன் வெளியே வருவது, தம் இருவரின் பாதுகாப்பிற்கும் உகந்தது அல்ல!” என்று சிறிது கலவரத்துடனேயே கூறினான் சங்கர்.

லீலா வாய் விட்டுச் சிரித்தாள்.

“அதைப்பற்றி நான் கவலைப்படவே இல்லை! எனக்கு ஜெயசீலனை மிக நன்றாகத் தெரியும். வீர ராஜபுத்திர வம்சத்தில் பிறந்த சிம்மராஜனைப் போல அவன் கர்ஜனை செய்துகொண்டு பழிவாங்க

வருவான் என்று நினைக்கிறீர்களா?" என்று மீண்டும் சிரித்தவள், தொடர்ந்தாள்.

"அவன், வீரம், மானம், வெட்கம், ரோஷம் முதலிய உணர்ச்சிகளே என்னவென்று அறியாத ஒரு புழு! அவன் இங்கு வந்தானானும், 'எங்கே வந்தாய்? என்பேன்—அகல்!' என்று கை நீட்டுவான்—விசிறி போல ஒரு கட்டு நோட்டை! பொறுக்கி எடுத்துக் கொண்டு, நன்றி உள்ள நாய் போல் வாலைக் குழைத்துக்கொண்டு ஓட்டமாய் ஓடிவிடுவான், ஒழிசல் மனிதன்!" என்று மீண்டும் சிரித்தவளாய், சங்கரின் முகத்தை ஆர்வத்தோடு தன் முகத்தருகே இழுத்து, "இதற்காகவா என் ராஜா இவ்வளவு கவலைப்படுவது?" என்று கூறி முத்தமிட்டாள்.

மறைவில் ஒளிந்திருந்த ஜெயசீலன் ஆத்திர வெறியோடு பற்களை நற நறவென்று கடித்தான். அந்த சப்தம் அவர்கள் இருந்த இடத்துக்கும் கேட்டது.

"வெளியருகே என்னவோ சப்தம் கேட்கிறது! ஏதாவது விஷப் பூச்சியாக இருக்கலாம் வா; உள்ளே-போகலாம்!" என்று கூறியபடி கமலாவை அணைத்துக் கொண்டு எழுந்தான் சங்கர்.

இருவரும் மெதுவாக மாளிகையை நோக்கி நடப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஜெயசீலன் சர சரவென்று தனது நிழலிடத்திலிருந்து கிளம்பி வேகமாக அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தான். இது வரை இடுப்பிலே இருந்த ரிவால்வர், இப்பொழுது அவன் கையில் காட்சியளித்தது.

வீட்டிற்குள் நுழைந்த சங்கர்—கமலா வீதிக் கதவை சாத்தப் போகும் சமயத்தில், கதவை தள்ளிக்கொண்டு உள்ளே நுழைந்த ஜெயசீலனைக் கண்டதும் பிரமித்துப் பின் வாங்கினார்கள்.

வீட்டுக்குள் நுழைந்த அவன் தெருக் கதவைச் சாத்தி உட்புறத்தில் தாளிட்டான்.

அடுத்த விநாடி கமலா பயங்கரமாக வீறிட்டு அலறும் சப்தம் தோட்டத்தை கிடு கிடுக்கச் செய்தது அதைத் தொடர்ந்து இரு முறை ரிவால்வர் வெடிக்கும் சப்தம் கேட்டது.

அடுத்த விநாடி விளக்குகளெல்லாம் திடீரென அணைந்து பங்களா இருளில் மூழ்கியது.

15. மாஜி நீதிபதியின் மர்மக் கொலை

இரங்கூன் பிராந்தியமே கண்டிராத அளவுக்கு சமீபன் மாளிகையிலே ஒரே போலீஸ் கூட்டமாக இருந்தது. உயர்தர போலீஸ் அதிகாரிகள் பலர், சிங்கப்பூரிலிருந்து அங்கு வந்து சேர்ந்திருந்தார்கள்

மாளிகையின் உள்ளே ஹாலில் ஒரு பக்கத்தில் நிறைய ரத்தம் கொட்டிக் காய்ந்திருந்தது. சுவற்றிலே ஒரு ரிவால்வர் குண்டு

பாய்ந்து சிக்கிக் கொண்டிருந்தது. நூலில் போடப்பட்டிருந்த நாற்காலிகளும், தரை விரிப்பும், தாறுமாறாக இழுத்துப் போடப்பட்டிருந்தன.

ஆனால் மாளிகையில் யாருமே காணப்படவில்லை. கமலாவோ, சங்கரோ, ஜெயசீலனோ அங்கு காணப்படாதது மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் பிணம்கூட அங்கு காணப்படவில்லை. மாளிகை சர்வ காலியாக இருந்தது.

இருந்தபோதிலும் அங்கு கொலை நடந்திருக்கிறதென்பதற்கு அத்தாட்சியாக, தரையிலே நிறைய ரத்தம் கொட்டிக் கிடந்தது. அவ்வளவு ரத்தம் உடலிலிருந்து கொட்டிய பிறகு எந்த மனித ஜீவனும் உயிருடன் இருக்க முடியாதென்று, போலீசாருக்குத் தெரிந்தது.

அப்படியானால் கொலையுண்ட அந்தப் பிணம் எங்கே? அதை தரையில் விட்டு வேறு பக்கம் இழுத்துச் சென்றதற்கான தடயமும் காணப்படவில்லை. தோட்டத்துப்பக்கம் போய்ப் போலீசார் பார்த்தபோதும், பிணத்தை எங்கும் இழுத்துச் சென்றதற்கான அறிகுறியே காணப்படவில்லை.

இருந்தபோதிலும் போலீசார் ஒரு முடிவுக்கு வரமுடிந்தது. விடுதலை பெற்ற கைதியான ஜெயசீலன் சிராங்கூன் பக்கம் வந்ததைப் போலீஸ்காரர் ஒருவர் பார்த்திருக்கிறார். அதோடு தீர்ப்புக் கூறிய தினத்தில் ஜெயசீலன், சங்கரைப் பழி வாங்குவதாகச் சூளுரைத்ததும் போலீசாருக்குத் தெரியும். எனவே அவன்தான் சங்கரைக் கொலை செய்துவிட்டு அவரது உடலையும் என்னவோ செய்துவிட்டான் என்று யூகித்தார்கள்.

அப்படியானால் கமலா எங்கே? ஜெயசீலனின் மாஜி காதலியான அவள், அவனோடுதான் போயிருக்க வேண்டும். அவளுக்கு உண்மையிலேயே அவன்மீது அன்பு இருந்து, அவன் சிறைப்பட்டிருந்ததால், சங்கரிடம் வாழ்க்கை நடத்த வந்திருக்கலாம். இப்பொழுது அவன் திடீர் விடுதலை பெற்றுத் திரும்பி விட்டதால், அவனோடு அவள் போயிருக்கக்கூடும்—அல்லது அவன் அவளைப் பயமுறுத்தி தன்னோடு கூட்டிச் சென்றிருக்கலாம்......இப்படியெல்லாம் போலீசாரின் யூகம் சென்றது.

விடுதலை பெற்ற ஜெயசீலனின் புகைப்படம் போலீசாரிடம் இருந்தது. ஆனால் கமலாவின் புகைப்படமும் இப்பொழுது அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்டது. அதை வாங்குவதற்காக சிங்காரம் செட்டியாரை அணுகினார்கள்.

சிங்காரம் செட்டியார் தன் வசமிருந்த கமலாவின் புகைப்படத்தை உடனேயே போலீசாரிடம் கொடுத்துவிட்டார். அதோடு அவர் கூறிய தகவல், போலீசாருக்கு ஒரு விஷயத்தைத் தெளிவுபடுத்தியது. ஆதரவற்ற கமலாவைப் பலவந்தமாகத்தான் ஜெயசீலன் எங்கோ கடத்திச் சென்றுவிட்டான் என்று அவர் சந்தேகித்தார்.

சிங்காரம் செட்டியார் கூறிய விவரங்கள் :

"ஜெயசீலன் ஆத்திரமாக என்னிடம் வந்தான். கமலாவைத் தான் அவன் தேடிக்கொண்டு வந்தான். அவள் சங்கரிடம் போய் விட்டாள் என்று அறிந்ததும், அவன் முகத்திலே கொலைவெறி தாண்டவமாடியது. அதைப் பார்த்ததுமே, ஏதோ விபரீதம் நடக்கப் போகிறதென்று யூகித்துக் கொண்டேன். ஜெயசீலனுக்கு நான் எந்தவித சமாதானமும் சொல்வதற்கு முன்னால், அவன் விறு விறுவென்று நடந்து விட்டான்."

கொலை நடந்ததை விட, பிணம் மறைந்ததுதான், போலீசாரை பிரமை தட்டிப் போகச் செய்தது. கமலாவின் புகைப்படத்தையும், ஜெயசீலன் புகைப்படத்தையும் ராஜ்யம் முழுவதும் அனுப்பி வேட்டையாட ஏற்பாடு செய்தனர்.

மறுநாள் வெளிவந்த பத்திரிகைகள் இந்த மர்மக் கொலை பற்றி கொட்டை எழுத்துக்களில் செய்திகள் வெளியிட்டன.

மாஜி நீதிபதி மர்மக் கொலை!
பிணமும் மறைந்த மாயம்!
நடிகை குமாரஸ்ரீயும் காணாமல் போனாள்!
மாஜி கைதிக்கு போலீஸ் வலைவீச்சு!

கொட்டை எழுத்துக்களில் பிரசுரிக்கப்பட்ட இந்தத் தலைப்புகளுடன் வெளிவந்த தினப் பத்திரிகைகள் சிங்கப்பூரையும் மலேயாவையும் எல்லை கடந்து பரபரப்பில் ஆழ்த்தின. ஒவ்வொரு பத்திரிகையும் ஒவ்வொரு விதமான செய்தியை வெளியிட்டபோதிலும் மூல உண்மை ஒன்றாகவே இருந்தது.

போலீசார் எல்லைகடந்த சுறுசுறுப்புடன் புலன் விசாரணை நடத்திய போதிலும், புதிய உண்மை எதுவும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை.

18: மூளை இல்லா முதலாளி!
பணம் இல்லா கொடையாளி!

"சங்கர் கொலை விசாரணை" ஆமை நடை போட்டுக்கொண்டிருந்த அந்த நேரத்திலே, சிங்காரம் செட்டியார் தனது வியாபார நிலை மிகப் பயங்கரமாகச் சீர்குலைந்துவிடவே கடன்காரர்களின் பெருந் தொல்லைக்கு ஆளானார்.

இருப்பதையெல்லாம் விற்று அவர் ஒன்று சேர்த்ததும், வங்கிக் கடனுக்குள்ள மொத்த தொகைக்கே ஈடு கட்ட முடியாது போலிருந்தது. நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்கு என்ன செய்வது என்று புரியாமல் அவர் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தபோது, அவருக்குக் கடன் கொடுத்திருந்த லேவாதேவிக்காரர் ஒருவர் அவருடைய சிக்கல்களுக்கு முடிவு காணும் ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்து கொடுத்தார். அதாவது அவரை 'இன்ஸால்வெண்ட்'

என்று பிரகடனம் செய்ய வேண்டுமென்று நீதிமன்றத்துக்கு மனு தாக்கல் செய்தார்.

தானாக இன்ஸால்வென்ஸி மனு கொடுக்க மனம் துணியாத நாணயஸ்தரான சிங்காரம் செட்டியாருக்கு, இந்த லேவாதேவிக்காரரின் மனு பெரும் உதவியாக இருந்தது. தனக்கு சிங்கப்பூரில் இருந்த எல்லா சொத்துக்களையும் கோர்ட் அட் ஜுடிகேட்டரிடம் ஒப்படைத்து, விடுதலை பெற அவருக்கு கிட்டத்தட்ட ஆறுமாத காலம் ஆகிவிட்டது.

இந்த ஆறுமாத இடைக்காலத்திலும் 'லங்கர் கொலை' சம்பந்தமான துப்புகள் எதுவும் அதிகாரிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இடையிலே, அந்தக் கொலைபற்றி சரியான துப்புக் கொடுப்பவர்களுக்குப் பத்தாயிரம் வெள்ளி (டாலர்) பரிசு கொடுப்பதாக போலீசார் பிரகடனமும் செய்தார்கள். ஆனால் அதனால் எந்தவிதப் பயனும் ஏற்படவில்லை. எனவே, அந்த வழக்கை ஒருவிதமாக கட்டி, ஒருபுறம் வைத்திருந்தார்கள். சாதாரணமாக கொலை வழக்குகளை 'காலாவதி சட்டம்' பாதிப்பதில்லையாதலால், எந்தச் சமயத்தில் துப்புக் கிடைத்தாலும், அப்பொழுது அந்த வழக்கு விவகாரத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்திருந்தார்கள்.

இன்ஸால்வென்ட் என்று தீர்மானிக்கப்பட்ட பிறகு சிங்காரம் செட்டியார் சிங்கப்பூரில் இருக்கத் துணியவில்லை. அப்படித் துணிந்தாலும் அங்கு எந்தவித பிழைப்பும் நடத்த முடியாதென்று அவருக்குத் தெரியும்.

இந்தியாவிலுள்ள தனது சொந்த ஊருக்குத் திரும்பவும் அவருக்கு மனம் இடம் தரவில்லை. ஏனென்றால், சொந்த ஊரிலே இன்ஸால்வென்ட் ஆனவர்கள்கூட கடல் கடந்துவந்து ஏராளமாகச் சம்பாதித்துக்கொண்டு ஊர் திரும்பி, அந்தக் களங்கத்தைப் போக்கி விட்டு ராஜ வாழ்வு நடத்துவதை அவர் பார்த்திருக்கிறார். அப்படியிருக்க, கடல் கடந்துவந்து இன்ஸால்வென்ட் ஆன தன்னைப் பார்த்து ஊராரெல்லாம் கை கொட்டிச் சிரிப்பார்கள் என்று அவருக்குத் தெரியும்!

எனவே தனது பொருளாதார நிலையைச் சரிசெய்துகொள்ளாமல் தாய்நாடு திரும்பக் கூடாது என்ற தீவிர முடிவுக்கு வந்துவிட்டார். அப்படி சரிசெய்துகொள்ள அவர் ஏதாவது தொழில் நடத்த வேண்டும். தொழில் நடத்த மூலதனம் வேண்டும்.

ஆனால் சிங்காரம் செட்டியாரிடம் மூலதனம் எதுவுமே கிடையாது. எனவே மூலதனம் இல்லாத ஒரு தொழிலைச் செய்துதான் பொருள் தேடவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தார். அப்படி முதல் இல்லாத தொழில் நடத்த வேண்டுமானால், எங்காவது முகம் தெரியாத இடத்திற்குத்தான் போகவேண்டும்!

சிலோனுக்குப் போய் தொழில் நடத்தலாம் என்ற முடிவுக்கு சிங்காரம் செட்டியார் வந்துவிட்டார். அந்த முடிவை அவர் மேற்கொண்டதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருந்தன.

ஒன்று, சிங்காரம் செட்டியாரைத் தெரிந்தவர்கள் யாருமே இலங்கையில் கிடையாது. மற்றொன்று: அங்கிருந்து நாகப்பட்டினத்துக்கு கள்ளக் கடத்தல் செய்து பொருள் திரட்டலாம் என்றும் அவர் தீர்மானித்தார்.

கள்ளக் கடத்தல் செய்வதற்கு அவருக்கு மூலதனம் தேவையில்லாமலே இருந்தது. முன்னொருமுறை அவரோடு சிங்கப்பூர் வியாபாரத் தொடர்பு கொண்டிருந்த ஒருவர், நாகப்பட்டினத்திலிருந்து இலங்கை வியாபாரிகளுடன் கள்ளக் கடத்தல் வியாபாரம் செய்து கொண்டிருந்தார். அந்த மனிதர் பெரும் பணம் கொள்ளை அடித்து வைத்திருந்தவராதலால், சிங்காரம் செட்டியாருக்கு மூலதன உதவியும் செய்வதாக வாக்களித்திருந்தார்.

இப்படிப்பட்ட மகத்தான திட்டத்தோடு சிங்காரம் செட்டியார் கொழும்பு துறைமுகத்தில் வந்து இறங்கினார்.

* * *

கொழும்பு நகரத்திலே, அந்தச் சமயத்தில் எங்கு திரும்பினாலும் கொடை வள்ளல் வீர வைரவன் செட்டியார் பெயர்தான் அடிபட்டுக் கொண்டிருந்தது.

வீர வைரவன் செட்டியாரும், அவரது மனைவி மின்னிடையாள் ஆச்சியும், தங்களை நாடி வந்தவர்களுக்கு 'இல்லை' என்னாது உதவி புரிந்து வந்தார்கள். அவர்களிடம் கைக்கொடை வாங்காத பொது ஸ்தாபனங்கள் மிகச் சிலதான் இருந்தன. அவரிடம் அன்புத் தொகை பெறாத இந்தியர்கள் மிகச் சிலர்தான் இருந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட தாராளத் தன்மையோடு தம்பதி இருவரும் தர்மம் செய்து, கொடை வள்ளல்கள் என்ற கீர்த்தியைத் தேடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சிங்காரம் செட்டியாரின் தூரத்து உறவினரான நாச்சியப்பன் கூட ஒருமுறை வீர வைரவன் செட்டியாரைச் சந்தித்து கொஞ்சம் 'முதல்' வாங்கி வந்து தொழிலைத் துவக்கினான்.

எனவே நொடித்துப்போன நிலையில் சிங்காரம் செட்டியார் அங்கு வந்ததைப் பார்த்ததும் நாச்சியப்பன், அவரையும் வீர வைரவன் செட்டியாரைச் சந்தித்து உதவி பெற்று வருமாறு யோசனை கூறினான்.

யாருடைய உதவியும் தனது அதிக தேவைக்கு உறைபோடக் காணாது என்று சிங்காரம் செட்டியார் அறிவார். யானைப் பசிக்கு சோளப் பொரி வழங்குவதுபோல, அந்த வள்ளல்கள் அவருக்கு ஏதாவது சிறிது நன்கொடை அளிப்பார்கள், அதனால் எந்தவிதப்

பிரயோஜனமும் அவருக்கு ஏற்பட வழி இருக்காது. 'வீணாக தானம் வழங்கினான்' என்ற பெயர் வருமே தவிர அதனால் நிரந்தர பலன் எதுவும் ஏற்பட்டு விடாது. இதனால் வீரவைரவன் செட்டியாரின் வள்ளல் தன்மையில் சிங்காரம் செட்டியாருக்கு அவ்வளவு அக்கறை பிறக்கவில்லை.

அவருக்குத் தேவையானதெல்லாம், கொள்ளை கொள்ளை கொள்ளையாகப் பணம்! அதுவும் குறுக்கு வழியிலே—குறுகிய காலத்திலே—அவர் கையில் வந்து குவிய வேண்டும்! அதற்கு வள்ளல்கள் வகுக்கும் வழி பயன் படாது; கள்ளத் தோணியும், கடத்தலும் தான் கை கொடுக்கும்!

இருந்த போதிலும் ஓய்வாக இருந்த நேரத்தில் சிங்காரம் செட்டியாருக்கு ஒரு விசித்திர ஆசை எழுந்தது. இவ்வளவு கீர்த்தி பெற்றிருக்கும் அந்த வீரவைரவன் செட்டியார் யார்?—தேவக்கோட்டை வீரமுத்துச் செட்டியார் மகனா? கானாடு காத்தான் ராமன்—மானா; பானா—மூனா; வீட்டுச் சம்பந்தியா? கொப்பனாபட்டி சீனாதானாவின் மாப்பிள்ளையா? அல்லது அரிமளம் கானா—ரூனா, பேனா—ரீனா, சீனா—னா வகையறாவா? இந்த ஆசாமிக்கு எவ்வளவு சொத்து இருக்கிறது? ஏன் வாரி இறைக்கிறார்? அவருக்குத்தான் பைத்தியம் என்றால் இந்த ஆச்சிகூட அவருக்குப் புத்தி சொல்லவில்லையா? அவள்கூட தன் கொடை வழங்கும் பைத்தியம் பிடித்து ஏன் அலைகிறாள்?......

இப்படியெல்லாம் கேள்விமேல் கேள்வியாக தன்னை கேட்டுக் கொண்ட சிங்காரம் செட்டியார், அவர்களை நேரில்போய் சந்திக்க வேண்டுமென்று திட்டம் போட்டார்.

மலேயாவில் பணத்தின்மேல் அவர் புரண்ட காலத்தில்கூட, எவனுக்கும் அவர் எந்த தன் கொடையும் கொடுக்கத் துணிந்தது இல்லை. அப்படியிருக்க வீரவைரவன் செட்டியார் போலவும் மனிதர்கள் இருக்க முடியுமா என்ற சந்தேகம் அவருக்கு எழுந்ததுதான். அந்த விசித்திரத் தம்பதியை நேரில் பார்த்துவிட வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்தார்.

அன்றைய தினம் காலை ஏழு மணிக்கே வீர வைரவன் செட்டியார் மாளிகையை அடைந்தார் சிங்காரம் செட்டியார். அவருக்கு முன்பே அங்கு பல 'திருவோடு இல்லாத திகம்பரர்களும்', 'அன்னக்காவடி இல்லாத பகவதி—பிட்சாந்தேஹி'களும் கூடி இருந்தார்கள்.

அந்தக் கூட்டத்தைப் பார்த்ததும் சிங்காரம் செட்டியார் மிரண்டு போனார். தினசரி இவ்வளவுபேர் கூடி, 'வெட்டை அலையும்' இந்த வீரவைரவன் செட்டியார் தலையும் பிடித்துக் கொண்டு வள்ளலாக வாழ்ந்து வருகிறாரே என்ற வியப்பு அவருக்கு ஏற்பட்டது.

அங்கு கூடியிருந்த பிரமுகர்களையெல்லாம் பார்த்த பிறகுதான் தனக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமென்ற நினைவு வந்ததும், வன்னலைப் பார்த்தது போதும் என்ற ஆயாசத்தோடு வீடு திரும்ப திட்டமிட்டார். அந்தச் சமயத்தில் அவரது பார்வை உட்புறம் மாடி வராந்தாவின் மீது சென்றது.

அங்கு அவர் கண்ட காட்சி அவரைப் பிரமை தட்டிப் போகச் செய்தது.

“அது யார்...யார்?” என்று அங்கிருந்த ஒருவரிடம் தடுமாறிய படி கேட்டார்.

“அவர்கள் தான் மின்னிடையாள் ஆச்சி!”

மின்னிடையாள் ஆச்சி! சிங்காரம் செட்டியாருக்குத் தன் கண்களையே நம்ப முடியவில்லை! அது கமலாதான்! குமாரி கமலாஸ்ரீ பி. ஏ. தான்!

சிங்காரம் செட்டியார் சட்டென்று அருகிலிருந்த ஒரு பலகையின் மீது அமர்ந்து விட்டார். அவரால் நிற்கக்கூட முடியாத அளவுக்கு அதிர்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தது. நல்லவேளையாக கீழே மின்னிடையாள் ஆச்சி தன் பார்வையைச் செலுத்தாமலே மாடி அறையினுள் நுழைந்து விட்டாள்.

சிங்காரம் செட்டியாரின் மூளை வெகு தீவிரமாக வேலை செய்தது. கமலாவும் ஜெயசீலனும்தான் சங்கரின் ரொக்கப் பணத்தோடு இங்கு வந்து மறைந்து வாழ்கிறார்கள் என்று முடிவு கட்டினார். அவர்கள் இருவரையும் போலீசில் காட்டிக் கொடுத்தால், அவருக்கு உடனடியாக 10 ஆயிரம் டாலர் (சுமார் 15 ஆயிரம் ரூபாய்) பரிசு கிடைக்கும்!

ஆனால் வெறும் பதினையாயிரம் ரூபாய் யாருக்கு வேண்டும்? அதை விட அதிகமாகச் சம்பாதிக்கத்தான் வேறொரு வாய்ப்பு இருக்கிறதே!

வீரவைரவன் செட்டியாரை அன்று இரவு தனியாகச் சந்திக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டார் சிங்காரம் செட்டியார். அப்படிச் சந்திக்கும்பொழுது, வீரவைரவன் செட்டியாரின் ரகசியத்தைப் பாதுகாக்க ஐந்து லட்சம் ஒரு லட்சம் ரூபாயாவது [illegible] பெற்று விட வேண்டுமென்று முடிவு செய்தார். அந்த முடிவுடன் அங்கு இருந்து கிளம்பி 'விறு விறு'வென தனது ஜாகையை நோக்கி நடந்தார்.

17. மூவருக்கு நடந்த முக்கொலை

இரவு மணி பத்து அடிப்பதற்கும், வீதிப்புறத்தில் பொருத்தியிருந்த மின்சார அழைப்பு மணி 'கண கண'வென்று அடிப்பதற்கும் சரியாக இருந்தது.

“இந்த நேரத்தில் நம்மைத் தேடி யார் வந்திருக்கக்கூடும்?” என்று கேட்டபடி வீரவைரவன் செட்டியார், நெருப் பக்கத்து

COMICS PDF TIMES

ஜன்னலருகே சென்று, மாடியில் இருந்தபடி கீழே தெருவாசற் பக்கம் பார்த்தார். அவருக்குப் பின்னாலேயே மின்னிடையாள் ஆச்சியும் வந்து நின்று கீழே பார்த்தாள்.

தெருவிளக்கின் ஒளியிலே, வாயிற்படி அருகே நின்ற நபரின் முகம் அவர்களுக்குத் தெரிந்தது.

"இந்தச் சண்டாளனா? இவன் எங்கே வந்தான்?" என்று பதறினாள் மின்னிடையாள் ஆச்சி.

வீர வைரவன் செட்டியார் முகத்திலே புன்னகை படர்ந்தது. மெதுவாக ஜன்னலைவிட்டுத் திரும்பி, தான் சற்றுமுன் அமர்ந்திருந்த ஆசனத்தை நெருங்கி அதில் அமர்ந்தார். மின்னிடையாள் கிலியுடன் அவரைத் தொடர்ந்து வந்து அருகில் நின்றாள்.

"இந்த சிங்காரம் செட்டியாரை நான் இன்று மாலையே எதிர்பார்த்தேன்! இப்பொழுது காலம் தாழ்த்தி வந்திருக்கிறான்" என்றார்.

"நீங்கள் எப்படி எதிர்பார்த்தீர்கள்?" என்று வியப்புடன் கேட்டாள் ஆச்சி.

"காலையில் அவன் வந்திருந்தபொழுதே பார்த்து விட்டேன்! அப்பொழுது நீ பாத்திரம் பக்கம் ஏதோ வேலையாகச் சென்று இருந்தாய். அப்பொழுதே அவன் உன்னைக் கவனித்து விட்டான்!" என்று அமைதியாகக் கூறிய வீர வைரவன் செட்டியார், "இப்பொழுது பங்கு பாகம் கேட்க வந்திருக்கிறான்" என்று புன்னகை பூத்தார்.

"பங்கு பாகமா?" என்று புரியாமல் கேட்ட மின்னிடையாள், "அப்படியானால் மிரட்டிப் பணம் பறிக்க வந்திருக்கிறான் என்கிறீர்களா?" என்று திகிலுடன் கேட்டாள்.

"பிறகு க்ஷேமம் விசாரிக்கவா வந்திருப்பான்?" என்று மீண்டும் சிரித்தார் வீரவைரவன்.

"அப்படியானால் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?"

"இங்கேயே இருந்து நடப்பதைப் பார்!"

இதற்குள் தெருவாயிற் கதவை வேலைக்காரன் திறந்து, கீழ் ஹாலில் சிங்காரம் செட்டியாரை அமரச் சொன்னது தெளிவாகக் கேட்டது.

வீரவைரவன் செட்டியார் கணீரென்ற குரலில், "அவனை மேலே அனுப்பு" என்று உத்தரவிட்டார்.

சில வினாடிகளில் யாரோ மாடிப்படி ஏறிவரும் காலடியோசை கேட்டது. மின்னிடையாள் ஆச்சியின் முகம் சவம்போல் வெளுத்தது. அவளது உதடுகள் பயத்தால் துடித்தன. அவள் முகமெங்கும் வியர்த்துக் கொட்டியது.

மாடிப்படிக்கட்டில் ஏறி வந்துகொண்டிருந்த சிங்காரம் செட்டியாருக்கு அளவுகடந்த குதூகல உணர்வு ஏற்பட்டிருந்தது. ஜெயசீலனின் முகத்துக்கு முகம் நேராகச் சந்தித்து, அவனது கொலை ரகசியத்தை வெளியிடாமலிருக்க குறைந்தபட்சம் ஒரு லட்சம் ரூபாயாவது வாங்கிவிட வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருந்தார்.

நல்ல மனிதரான சங்கரைப் படுகொலை செய்துவிட்டு, அவர் சொத்துக்களையெல்லாம் மூட்டை கட்டிக்கொண்டு ஓடிவந்திருக்கும் அந்த துஷ்டன், அந்தத் தொகையையாவது கொடுக்கட்டுமே. அவன் பாவத்துக்கு நான் என்ன பரிகாரம் என்று தன்னைத் தானே கேட்டுக் கொண்டார்!...

மிரட்டிப் பணம் பறிப்பது போன்ற செய்கைகள், அவர் வாழ்நாளில் எந்தக் காலத்திலும் நிகழ்ந்ததில்லை. இது அவருக்கு முற்றிலும் புதிய அனுபவம்! இருந்த போதிலும், பகவானே துஷ்ட நிக்ரகம் செய்வதை ஆமோதித்திருப்பதால், ஒரு துஷ்டனிடம் தான் இப்படி அபராதம் வாங்குவது தவறல்ல என்று தன்னைத் தானே சமாதானம் செய்து கொண்டார். இருந்தபோதிலும், அவர் உடலிலே ஒரு படபடப்பு காணப்பட்டது......

மாடி அறை காலியிடப்பட்டிருந்ததால், மெதுவாக தன் விரல்களால் அறைக் கதவைத் தட்டினார் சிங்காரம் செட்டியார். உட்புறம் தாழ்ப்பாள் நகர்த்தப்படும் சத்தம் கேட்டதும், சிங்காரம் செட்டியாரின் நோஞ்சல் கால்கள் குத்திட்டு நின்றன. மறுவினாடி கதவு திறக்கப் பட்டது.

"வாருங்கள்!" என்று பவ்யமாக வரவேற்றாள் கமலா.

பழகிய பாவையைப் பார்த்ததும் சிங்காரம் செட்டியாருக்கு ஒரு தெம்பு பிறந்தது. பல்லை இளித்தபடி சிறிது துணிவோடு உள்ளே நுழைந்தார். கமலா அறைக் கதவைத் தாளிட்டாள்.

உட்புறம் சிங்காரம் செட்டியார் கண்ட காட்சி அவரது ரத்தத்தையே உறைந்து போகச் செய்துவிட்டது. ஜெயசீலன் பயந்து நடுங்கி தன்முன்னே காட்சியளிப்பான் என்று அவர் எதிர்பார்த்ததற்கு நேர்மாறாக, அங்கு சங்கர் காட்சியளித்தான்!

"நான்தான் ஜெயசீலன் செட்டியார்!" என்று நிதானமான குரலில் கூறினான் சங்கர்.

"நீங்... நீ... நீங்கள்... நீங்கள்..." என்று பேச முடியாமல் தடுமாறினார் சிங்காரம்.

"உட்காருங்கள் செட்டியார்" என்று ஆதரவான குரலில் கூறினான் சங்கர். சற்றுத் தொலைவிலிருந்த ஒரு நாற்காலியை அருகே இழுத்துப் போட்டாள் கமலா.

சிங்காரம் செட்டியார் தள்ளாடியபடி நாற்காலியில் அமர்ந்தார். பேயைச் சந்தித்தவன் முகம்போல, அவர் முகம் பயங்கரமாக வெளிறிப் போயிருந்தது. முகமெல்லாம் வியர்த்துக் கொட்டியது.

எந்த நபர் கொலையுண்டார் என்று அவர் நினைத்திருந்தாரோ, அந்த நபர் தன் எதிரே அமர்ந்திருக்கிறான்! எந்த நபரின் கொலையைச் சுட்டிக்காட்டி மிரட்டிப் பணம் பறிக்க சிங்காரம் செட்டியார் அங்கு வந்தாரோ, அதே நபர் அவர் எதிரில் கால்மேல் கால் போட்டபடி உட்கார்ந்திருக்கிறான்!

"எங்கே என்னைத் தேடி வந்தீர்கள், செட்டியார்?" என்று பரம நிதானமாகக் கேட்டான் சங்கர்.

COMICS PDF TIMES

சிங்காரம் செட்டியாருக்கு எதுவும் பேச முடியவில்லை. ஜெயசீலனை எதிர்பார்த்து அவர் போட்டுக் கொண்டுவந்த திட்டங்கள் எல்லாம் இப்பொழுது போன இடம் தெரியாமல் ஒளிந்து கொண்டு விட்டன.

"நீங்கள்...நீங்கள்..." என்று மீண்டும் தடுமாறினார் சிங்காரம் செட்டியார்.

சங்கரின் முகத்திலே புன்னகை படர்ந்தது.

"நான் கொலையுண்டு இறந்துவிட்டதாக நீங்கள் நினைத்துக் கொண்டிருந்தீர்கள்! ஆனால் நான் கொலையாகவில்லை! என்னைக் கொல்ல வந்தவன்தான் கொலையுண்டான்!"

சட்டென்று சிங்காரம் செட்டியாருக்கு, இழந்த தெம்பு மீண்டும் பிறந்தது. அவருக்கு இப்பொழுது விஷயம் தெளிவாகப் புரிந்து விட்டது. கொலையுண்டது ஜெயசீலன்தான்! அவனது ரத்தம்தான் அங்கு தரையிலே ஓடி இருந்தது. அவனைக் கொலை செய்துவிட்டு, சங்கர் கமலாவுடன் இங்கு தப்பி ஓடிவந்து விட்டான்! கொலையைப் பற்றிக் குழப்பம் ஏற்படுவதற்காக ஜெயசீலன் பிணத்தையும் 'என்னவோ' செய்துவிட்டு வந்துவிட்டான்!— கொலை செய்தது முதல் குற்றம்! பிணத்தை மறைத்தது இரண்டாவது குற்றம்!!

"பயங்கரமான இரண்டு குற்றங்களை நீ செய்திருக்கிறாய், சங்கர்!" என்று ஏக வசனத்தில் துணிவாகப் பேச ஆரம்பித்தார் செட்டியார்.

"இரண்டு குற்றங்களைச் செய்திருக்கிறேன்!... ஆமாம்" என்று சிரித்தான்.

அவனிடம் காணப்பட்ட அலட்சியம், சிங்காரம் செட்டியாரை கலங்கவே செய்தது. தாற்காலியில் இருப்புக் கொள்ளாமல், அசைந்து கொடுத்தார்.

"நீ இங்கு மறைந்திருப்பது தெரிந்தால்..." என்று மெதுவாக ஆரம்பித்தார் செட்டியார்.

"போலீசார் பிடித்துப் போவார்கள். விசாரணை நடக்கும்! என்னைத் தூக்குமேடைக்கு அனுப்புவார்கள்!" என்று சாவதானமாகக் கூறினான் சங்கர்.

"அந்த நிலைமை ஏற்படாமல் தவிர்க்க முடியும்..."

"எப்படி?"

"என் ஒருவனுக்குத்தான் நீ சங்கர் என்ற உண்மை இந்தச் சிங்கள நாட்டில் தெரியும்!"

"அதை நீ வெளியிடாமல் இருக்க எவ்வளவு கேட்கிறாய்?"

"ஒரு லட்ச ரூபாய்!" என்று துணிந்தார் செட்டியார்.

கட கடவென விழுந்து விழுந்து சிரித்தான் சங்கர்.

"செட்டியார்! நீ காலம் தாழ்த்தி வந்திருக்கிறாய்! என்னிடமிருந்த எல்லா பணத்தையும், இல்லாதவர்களுக்கு வாரி வாரி வழங்கிவிட்டேன். இதற்கு அடுத்தபடியாக இறுதிப் பயணம் [illegible]ருவதே என் திட்டம்! என்னிடம் அவ்வளவு பணம் கிடை

யாது. உனது சாப்பாட்டுச் செலவுக்கு சில நூறு ரூபாய் தருகிறேன்!'' என்றான்.

''நான் பிச்சைக் கேட்க உன்னிடம் வரவில்லை'' என்று ஆத்திரமாகக் கூறிய சிங்காரம் செட்டியார், ''உன் பணமே எனக்கு வேண்டாம்! உன்னை உடனே போலீசில் பிடித்துக் கொடுத்து, 'நீதியை நிலைநாட்டியவன்' என்ற புகழைச் சம்பாதிக்கவே நான் தவிக்கிறேன்'' என்றார்.

உண்மையிலேயே சங்கரின் பேச்சு அவரை அவமானத்தால் குன்றிப் போகச் செய்துவிட்டது. சோற்றுச் செலவுக்குப் பிச்சை போடுகிறானாம்! தனக்கு! அதுவும் கோடீஸ்வர வாழ்வு வாழ்ந்த தனக்கு!

சங்கர் சில விநாடிகள் மௌனமாக இருந்தான்.

''கடைசியாக உன் முடிவு என்ன செட்டியார்?''

''உன்னைப் பிடித்துக் கொடுக்கப் போகிறேன்'' என்று முழங்கினார் செட்டியார்.

அடுத்த விநாடி கமலாவின் கையில் மறைந்திருந்த கைத்துப்பாக்கி திடீரென வெடித்தது. நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருந்த செட்டியார் சுருண்டு தரையில் விழுந்தார். அடுத்த விநாடியே அவர் ஆவி பிரிந்தது.

சங்கர் தான் உட்கார்ந்திருந்த இடத்தை விட்டு எழுந்து கமலா அருகே சென்றான். இருவரும் சில விநாடிகள் ஆரத் தழுவியபடி நின்றார்கள். பிறகு வெகுநேரம் வரையில் இருவர் இதழ்களும் உறவாடின.

மெதுவாக கமலாவிடமிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்ட சங்கர், அந்த அறையிலிருந்த இரும்புப் பெட்டியிலிருந்து ரிவால்வர் ஒன்றை எடுத்தான்.

மீண்டும் கமலா இருந்த இடத்தருகே வந்து அவளை அங்கு கிடந்த சோபாவில் அமரச் செய்தான். எதிரே ஆறு அடி தொலைவில், அவளுக்கு நேர் எதிரே இருந்த மற்றொரு சோபாவில் சங்கர் அமர்ந்தான். இருவர் கைகளிலும் இரண்டு கைத்துப்பாக்கிகள் இருந்தன. ஒவ்வொருவர் துப்பாக்கியும் மற்றவரை நோக்கி நீட்டியபடி இருந்தது.

''உனக்கு இன்னும் உயிர்வாழ ஆசை இருக்கிறதா, கமலா?'' என்று கேட்டான் சங்கர்.

''உங்களோடு வரத்தான் ஆசை!'' என்று தீர்க்கமாகக் கூறினாள் கமலா.

சங்கர் முகத்திலே புன்னகை படர்ந்தது.

''ஜெயசீலனின் சவம், சிராங்கூன் மண்ணிலே நமது தங்கச் சுரங்கக் குழி ஒன்றிலே புதைந்து கிடக்கிறது. நம் இருவரின் சவங்களும் சிங்கள மண்ணிலே புதையுண்டு மறையப் போகின்றன! எங்கோ பிறந்தோம்! எங்கோ வளர்ந்தோம்! எங்கோ மறைகிறோம்'' என்றான்.

கமலாவின் முகத்திலும் புன்னகை படர்ந்தது.

COMICS PDF TIMES

"சரி, நேரமாகிறது! இறைவனைப் பிரார்த்திக்கலாம்!" என்றான் சங்கர்.

இருவரும் ஏககாலத்தில் பிரார்த்தனை செய்தனர்:

"இறைவனே! எங்கே பிறந்தோம் என்று எங்களுக்குத் தெரியாது; என்ன செய்தோம் என்று எங்களுக்குத் தெரியாது; எங்கு போகிறோம் என்றும் நாங்கள் அறியவில்லை. நாங்கள் உன் குழந்தைகள்; எங்களை உன்னிடம் அழைத்துக் கொள். எங்கள் ஆன்மாவின் துடிப்பை நிறுத்தி, என்றென்றும் சாந்தி நிலைக்கச் செய்!"

சங்கர் கமலாவின் முகத்தைப் பார்த்துப் புன்னகை பூத்தான். கமலாவின் இதழ்களிலும் புன்னகை படர்ந்தது.

"ஆகட்டும்!" என்றான் சங்கர்.

அடுத்த விநாடி, இரண்டு துப்பாக்கிகளும் ஏககாலத்தில் வெடித்தன. ஆனால் கீழே இருந்த வேலைக்காரனுக்கு ஒரே சத்தம் தான் கேட்டது.

சங்கரும் கமலாவும் தாங்கள் அமர்ந்திருந்த சோபாவிலேயே உயிரற்றுச் சாய்ந்தார்கள்.

❀ ❀ ❀

சிங்கள நாட்டுப் போலீசாருக்கு அது இன்னும் புரியாத புதிராகவே இருக்கிறது. தாளிடப்பட்ட அறையில் மூன்று பேர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டுக் கிடந்தார்கள். இரண்டு துப்பாக்கிகள் அங்கேயே தரையில் கிடந்தன. ஆனால் கொலையாளியைக் காணோம்! அவன் எப்படித் தப்பிச் சென்றான்? ஜன்னல் வழியாகவோ, வேறு வழியிலோ, அவன் தப்பவே இடமில்லை!

மூன்றில் இரண்டு கொலையாகவும் ஒன்று தற்கொலையாகவும் இருந்திருந்தால், கொலைகாரன் தற்கொலை செய்து கொண்டான் என்று முடிவு கட்டி இருக்கலாம்! ஆனால் மூன்றும் படுகொலை தான்! ஒவ்வொருவரும் ஐந்து அடி தூரத்திற்கு அப்பாலிருந்து சுட்டுக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்! ஐந்து அடி தூரத்தில் துப்பாக்கியை வைத்துக் கொண்டு தற்கொலை எப்படிச் செய்து கொள்ள முடியும்?

இந்தச் சிக்கலை சிங்கள போலீசாரால் தீர்க்கவே முடியவில்லை. அதேபோல சிங்கப்பூர் போலீசாரும் சங்கர் மாளிகைக் கொலைச் சிக்கலை விடுவிக்க முடியவில்லை. நான்கு கொலைகளும் மர்மக் கொலைகளாகவே முடிந்து விட்டன!

— நிறைவு —